

Arrest

nr. 262 493 van 19 oktober 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. DIERYNCK
Loofstraat 39
8500 KORTRIJK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 mei 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 april 2021 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 mei 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat T. DIERYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verwerende partij geeft het volgende feitenrelaas correct als volgt weer in haar nota met opmerkingen:

“Verzoekende partij verklaart van nationaliteit te zijn, geboren te Al Hoceima op X.

11.08.2008 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als bloedverwant in neerdalende lijn van O. E. M.

Op 08.01.2009 werd deze aanvraag geweigerd mits een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 09.02.2009 diende verzoeker beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Per arrest nr. 26.545 van 28.04.2008 werd het beroep verworpen.

Op 08.04.2009 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een geldboete van 70,00 euro daar hij zich schuldig maakte aan opzettelijk landelijke of stedelijke afsluitingen te hebben vernield.

Op 28.05.2009 diende verzoeker opnieuw een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als bloedverwant in neerdalende lijn van O. E. M.

Deze aanvraag werd goedgekeurd en verzoeker werd op 16.11.2009 in het bezit gesteld van een verblijfsdocument.

Op 03.08.2009 huwde verzoeker te Nador met zijn stiefzus, mevr. B. E. B.

Op 16.03.2011 werd verzoeker aangehouden en onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 20.05.2011 werd het aanhoudingsmandaat onder voorwaarden opgeheven.

Op 07.11.2011 diende verzoeker een naturalisatieaanvraag in.

Op 12.12.2011 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Leper veroordeeld tot een werkstraf van 60 uren daar hij zich schuldig had gemaakt aan diefstal door middel van brak, inklimming of valse sleutels.

Op 07.01.2014 diende verzoeker een aanvraag om duurzaam verblijf in.

Op 04.03.2014 werd deze aanvraag geweigerd middels een beslissing tot weigering van het duurzaam verblijf (bijlage 24).

Op 22.05.2014 diende verzoeker een machtiging tot vestiging in.

Op 23.05.2014 werd aan verzoeker een identiteitskaart voor vreemdelingen afgegeven.

Op 03.11.2014 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel, daar hij zich schuldig had gemaakt aan valsheid in geschriften.

Op 26.02.2015 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Leper bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden wegens opzettelijke slagen en verwondingen.

Op 09.09.2015 werd aan verzoeker de voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 26.02.2016 werd verzoeker aangehouden en op 27.02.2016 werd hij onder aanhoudingsmandaat geplaatst wegens opzettelijke slagen en verwondingen.

Op 12.04.2016 is verzoeker uit de echt gescheiden van mevr. B. E. B.

Op 18.04.2016 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar met probatieuitstel voor de duur van vijf jaar wegens belaging.

Diezelfde dag werd verzoeker in vrijheid gesteld in toepassing van artikel 33 van de wet op de voorlopige hechtenis.

Op 15.05.2017 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Leper bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden wegens het gebruik van vals geld.

Op 02.09.2017 werd verzoeker aangehouden en op 03.09.2017 werd hij opgesloten in de gevangenis van Leper.

Op 12.09.2017 werd het probatieuitstel aan verzoeker verleend bij de veroordeling dd. 18.04.2016 herroepen.

Op 27.09.2017 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 7 maanden in staat van wettelijke herhaling.

Op 01.11.2017 werd aan verzoeker een voorlopige invrijheidstelling toegekend, die bij Ministerieel Schrijven van 10.11.2020 werd ingetrokken.

Op 08.11.2017 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden in staat van wettelijke herhaling wegens inbraak.

Op 08.11.2017 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 9 maanden in staat van wettelijke herhaling wegens slagen en verwondingen.

Op 16.01.2018 meldde verzoeker zich aan bij de gevangenis van Leper voor zijn openstaande veroordelingen.

Op 05.02.2018 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden wegens diefstal.

Op 10.11.2018 werd aan verzoeker een voorlopige invrijheidstelling toegekend, die bij Ministerieel Schrijven van 10.11.2020 werd ingetrokken.

Op 03.09.2019 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden in staat van wettelijke herhaling.

Op 25.09.2020 werd verzoeker opgesloten in de gevangenis te Ieper.
Van 28.09.2020 tot 24.11.2020 was verzoeker in strafonderbreking in afwachting van een enkelband.
Op 25.11.2020 werd hij opnieuw in de gevangenis opgesloten aangezien hij in de strafcategorie boven de 3 jaar was gekomen.
Per schrijven van 03.12.2020 van de burgemeester van Kortrijk werd verzocht om na te gaan of het recht op verblijf van verzoeker beëindigd kon worden gezien de bedreiging voor de openbare orde.
Op 05.02.2021 werd verzoeker in de gevangenis van Antwerpen gehoord door een migratiebegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken.
Op 29.04.2021 besloot de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot de beëindiging van het verblijf van verzoeker, met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.
(...)"

Deze laatste beslissingen van 29 april 2021 vormen respectievelijk de eerste, tweede en derde bestreden beslissing. Deze bestreden beslissingen kennen de volgende redengeving:

"(...)
Mijnheer
naam : R.
voornaam : C.
geboortedatum : 28.08.1985
geboorteplaats: Al Hoceima
nationaliteit : Marokko

Krachtens artikel 22§1, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, eerste lid, 3° en 13°, wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen(3) van zodra u aan de gerechtelijke diensten voldaan heeft, tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komend, krachtens artikel 74/14 §3, eerste lid, 3° wordt u geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan, om de volgende redenen:

Op 11.08.2008 diende u een "aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als bloedverwant in neerdalende lijn van E. M. O. (geboren in 1965 te El Hoceima, Nederlandse nationaliteit sinds 04.08.1998)" (bijlage 19ter) in te Mene.

Op 08.01.2009 werden instructies overgemaakt aan de stad Mene om de aanvraag tot vestiging d.d. 11.08.2008 te weigeren door middel van een bijlage 20 met een bevel om het grondgebied te verlaten binnen een termijn van 30 dagen. De "beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten" werd u betekend op 12.01.2009.

Op 09.02.2009 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RW) een verzoekschrift om te nietigverklaring van de bijlage 20 te vorderen in. Op 28.04.2008 werd het beroep tot nietigverklaring verworpen door de RVV.

Op 08.04.2009 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 70,00 euro (x 5,5 = 385,00 euro) (vervangende gevangenisstraf : 7 maanden) daar u zich schuldig maakte aan opzettelijk landelijke of stedelijke afsluitingen uit welke materialen ook gemaakt, geheel of ten dele te hebben vernield, namelijk een vensterruit ten nadele van Café B. en een vensterruit ten nadele van Café 't B. (2 feiten gepleegd op 18.10.2008).

Op 28.05.2009 diende u opnieuw een "aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als bloedverwant in neerdalende lijn van E. M. O. (geboren in 1965 te El Hoceima, Nederlandse nationaliteit sinds 04.08.1998)" (bijlage 19ter) in te Mene.

De aanvraag d.d. 28.05.2009 werd goedgekeurd en u werd op 16.11.2009 in het bezit gesteld van een verblijfsdocument.

Op 03.08.2009 bent u te Nador (Marokko) gehuwd met uw stiefzus E. B. B. (geboren op 16.09.1992 te Marokko, Marokkaanse nationaliteit).

Op 16.03.2011 werd u aangehouden en onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te leper uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 20.05.2011 werd het aanhoudingsbevel onder voorwaarden opgeheven.

Op 07.11.2011 werd de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) door de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers geïnformeerd dat u een naturalisatieaanvraag had ingediend. De commissie voor de Naturalisaties wenste informatie over de voorwaarden waaronder u in België verbleef.

Op 12.12.2011 werd u door de Correctionele Rechtbank te leper veroordeeld tot een werkstraf van 60 uren (vervangende gevangenisstraf: 7 maanden) daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten, gepleegd op 15.03.2011 en in de nacht van 15 op 16.01.2011).

Op 07.01.2014 diende u te Langemark-Poelkapelle een "aanvraag om duurzaam verblijf (bijlage 22) in. Op 04.03.2014 werden instructies overgemaakt aan de stad Langemark-Poelkapelle om u een "beslissing tot weigering van het duurzaam verblijf" (bijlage 24) te betekenen. U was immers niet lang genoeg gezamenlijk gevestigd met de EU burger in functie van wie u het verblijfsrecht verkreeg en u toonde niet aan te voldoen aan een uitzonderingsgrond. De bijlage 24 d.d. 04.03.2014 werd u betekend op 22.05.2014.

Op 22.05.2014 diende u een "aanvraag om machtiging tot vestiging" (bijlage 16) in te Langemark-Poelkapelle. Op 23.05.2014 werden instructies overgemaakt aan de stad Langemark-Poelkapelle om u een identiteitskaart voor vreemdelingen af te geven voor de duur van 5 jaar (elektronische C-kaart), u werd diezelfde dag ingeschreven in het bevolkingsregister. Deze beslissing werd aan u betekend op 23.10.2014. De C-kaart werd nog meermaals verlengd.

Op 03.11.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel voor een periode van 3 jaar mits u gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan 6 maanden zonder uitstel zou oplopen daar u zich schuldig had gemaakt aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank- of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, namelijk door het cijfer dat de maand aanduidt in de geldigheidsduur op zijn internationaal motorrijtuigverzekeringsbewijs van Nateus nv te vervalsen door van het getal "7" een "9" te maken en aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, gebruik te hebben gemaakt van een vals handels- of bankgeschrift of private geschrift, waarvan u wist dat de valsheid gepleegd werd door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen (feiten gepleegd in de periode van 26.05.2013 tot en met 01.09.2013) (uitstel uitvoerbaar door CR Kortrijk 12.09.2017).

Op 26.02.2015 werd u door de Correctionele Rechtbank te leper bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat u het misdrijf gepleegd heeft tegen uw echtgenote of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad heeft (feit gepleegd op 09.09.2014).

Op 12.06.2015 meldde u zich aan bij de gevangenis te leper ten gevolge van de veroordeling d.d. 26.02.2015. Er werd u onmiddellijk een strafonderbreking tot 10.08.2015 toegekend. Op 10.08.2015 werd u onder thuisdetentie geplaatst.

Op 09.09.2015 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 26.02.2016 werd u aangehouden en op 27.02.2016 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te leper uit hoofde van beschadiging of vernieling van landelijke of stedelijke afsluitingen; opzettelijke slagen of verwondingen; bedreigingen door gebaren of zinnebeelden en belaging.

Op 12.04.2016 bent u uit de echt gescheiden van E. B. B., overgeschreven in de registers te Brussel op 05.07.2016.

Op 18.04.2016 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar met probatieuitstel voor de duur van 5 jaar met uitzondering van de reeds ondergane voorhechtenis mits u gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan 6 maanden zonder uitstel zou oplopen daar u zich schuldig gemaakt had aan belaging terwijl u wist of had moeten weten dat u door uw gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren, o.a. door haar herhaaldelijk thuis op te zoeken spijs een formeel storingsverbod d.d. 08.02.2016; aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat u het misdrijf gepleegd heeft tegen uw echtgenote of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad heeft en aan bedreiging met een aanslag op personen of eigendommen door gebaren of zinnebeelden (2 feiten) (feiten gepleegd in de periode vanaf 26.10.2015 tot en met 26.02.2016).

U werd diezelfde dag (18.04.2016) in vrijheid gesteld in toepassing van artikel 33 van de wet op de voorlopige hechtenis.

Op 15.05.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank te leper bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, nagemaakte of vervalste biljetten aan toonder door de Staatskas uitgegeven of bankbiljetten aan toonder die wettelijk gangbaar zijn of waarvan de uitgifte door of krachtens een wet is toegelaten of die zijn uitgedrukt in euro, en die u voor goede ontvangen had, weer in omloop te hebben gebracht, na de ondeugdelijkheid ervan te hebben vastgesteld of doen vaststellen, namelijk één vals biljet van 50,00 euro (feit gepleegd te leper op 09.02.2016).

Op 02.09.2017 werd u aangehouden en op 03.09.2017 werd u opgesloten in de gevangenis te leper met het oog op een mogelijke herroeping van het probatieuitstel u verleend bij de veroordeling d.d.18.04.2016.

Op 12.09.2017 werd het probatieuitstel u verleend bij de veroordeling d.d.18.04.2016 herroepen.

Op 27.09.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 7 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan in een door een ander bewoond huls, appartement, kamer of verblijf, of in de aanhorigheden ervan te zijn binnengedrongen door middel van braak, inklimming of valse sleutels (feit gepleegd op 12.05.2017); aan opzettelijk andermans onroerende eigendommen te hebben beschadigd (feit gepleegd op 18.02.2017) en aan landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt, geheel of ten dele te hebben vernield (feit gepleegd op 12.05.2017).

????? werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend (VLV later ingetrokken bij Ministerieel Schrijven d.d. ??????)

Op 08.11.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels en aan poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (feiten gepleegd op 23.07.2017).

Op 08.11.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 9 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan met voorbedachten rade, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid gehad hebbende; aan met voorbedachten rade, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht en aan verboden wapens, zijnde voorwerpen en stoffen die niet als wapen zijn ontworpen maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, duidelijk was dat degene die ze voorhanden had, droeg of vervoerde, ze wenste te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijk letsel aan of het bedreigen van personen, vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, overgedragen of vervoerd, opgeslagen, voorhanden te hebben gehad of gedragen te hebben, namelijk een kapotgescheurd drankblikje (feiten gepleegd op 02.09.2017).

Op 16.01.2018 meldde u zich aan bij de gevangenis te leper voor uw openstaande veroordelingen.

Op 05.02.2018 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal (2 feiten gepleegd op 13.07.2017 en op 18.07.2017).

Op 10.11.2018 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend (VLV later ingetrokken bij Ministerieel Schrijven d.d. 10.11.2020).

Op 03.09.2019 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan gepoogd te hebben met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhield of teweegbracht te hebben afgeperst, met de omstandigheid dat u om het misdrijf te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, gebruik maakte van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig en met de omstandigheid dat wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was (feit gepleegd op 08.07.2019).

Op 25.09.2020 werd u opgesloten in de gevangenis te leper ten gevolge van uw veroordeling d.d. 03.09.2019.

Van 28.09.2020 tot 24.11.2020 was u in strafonderbreking in afwachting van een enkelband maar op 26.11.2020 werd u opnieuw in de gevangenis opgesloten aangezien u in de strafcategorie +3 jaar gekomen was en hierdoor een bevoegdheid van de Strafvuotoeringsrechtbank werd.

In een schrijven d.d. 03.12.2020 verzoekt de Burgemeester van Kortrijk de Dienst Vreemdelingenzaken om na te gaan of uw recht op verblijf beëindigd kan worden gezien de ernstige en almaar toenemende bedreiging voor de openbare orde en de publieke veiligheid die u vormt.

+++

Op 05.02.2021 werd u in de gevangenis van Antwerpen door een migratiebegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken gesproken daar overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en u de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode te ontzeggen. U kreeg de mogelijkheid om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Uw trajectbegeleider en uw partner vroegen en verkregen een verlening van de termijn van 15 dagen tot 07.03.2021.

In de vragenlijst hoorrecht die ingevuld werd op 05.02.2021 en waarop later nog enige aanvullingen gedaan werden, verklaart u dat u sinds 2008 in België bent; dat uw geboorteakte bij uw moeder ligt; dat u geen paspoort of identiteitskaart van Marokko hebt; dat u uw verblijfskaart verloren bent en daarvan aangifte deed; dat u in goede gezondheid verkeert; dat u woonachtig was in de (...) bus 9, 8500 Kortrijk; dat u een duurzame relatie heeft met M. D. (geboren op 10.03.1997 en woonachtig in de (...) 9000 Gent); dat uw moeder (O. E. M., geboren op 01.01.1965), uw stiefvader (M. E. B., geboren op 12.03.1970), uw zoon (A. R., geboren op 06.06.2012) en uw twee halfbroers (S. E. B. geboren op 18.12.2001 en H. E. B., geboren op 29.08.2003) in België verblijven; dat u één minderjarige zoon heeft in België (A. R., geboren op 06.06.2012) die bij zijn moeder (B. E. B.) te Menen verblijft; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in een ander land dan België; dat u familie heeft in uw herkomstland of in een ander land dan België; dat u geen minderjarige kinderen heeft in een ander land dan België; dat u een cursus bedrijfsbeheer gevolgd heeft in Menen, dat u ook een cursus Frans volgde en dat u school liep in Nederland tot 2007; dat u in België een aantal interim contracten gedaan heeft; dat u reeds gewerkt heeft in Nederland, veelal via interim; dat u reeds opgesloten/veroordeeld werd in Nederland; dat u niet naar Marokko kan terugkeren omdat u geen Arabisch kan lezen of schrijven, omdat u slechts matig Arabisch spreekt, omdat u er geen familie heeft, omdat u er geen eigendom heeft, omdat u slechts 4 maal terugkeerde naar Marokko nadat u er in 1997 vertrok, omdat Marokko niet aanvoelt als uw land, omdat u zich thuis voelt in Nederland en België, omdat u hier een minderjarige zoon heeft en omdat uw moeder, stiefvader en halfbroers hier wonen.

Volgende documenten werd voorgelegd; aangifte van verlies C-kaart; uw geboorteakte; uw geboorteboek; bewijs van aansluiting ziekenfonds Bond Moyson; betaling Dokter V. P. d.d. 08.07.2020; akte schuldbekentenis & Afbetalingsplan Psychiatrisch Centrum Menen; invaliditeitsverklaring E. M. O.; poliklinische brief E. M. O. 01.02.2021; poliklinische brief E. M. O. 15.06.2020; poliklinische brief E. M.

O. 14.03.2019; getuigschrift van woonst met historiek van het adres - Stad Menen; getuigschrift van woonst met historiek van het adres d.d. 22.02.2021 - Langemark-Poelkapelle; huurcontract Kortrijk d.d. 02.06.2020; kopie identiteitskaart van vriendin M. D.; brief van vriendin M. D.; boekje vriendin M. D.; bewijs adres Nederland d.d. 18.03.1999; uittreksel vreemdelingenregister d.d. 12.06.2008; gezinssamenstelling E. B. M., Menen d.d. 24.02.2021; geboorteakte E. M. O.; geboorteakte E. B. S. (halfbroer); geboorteakte E. B. H. (halfbroer); huwelijksakte moeder en stiefvader R.; huwelijksakte moeder en stiefvader R. vertaling; kopie Nederlands paspoort O. E. M.; kopie Nederlands paspoort S. E. B.; kopie Nederlands paspoort H. E. B.; geboorteakte van uw zoon R. A.; betaling DAVO december 2019; betaling DAVO januari 2020; betaling DAVO februari 2020; betaling DAVO maart 2020; betaling DAVO april 2020; betaling DAVO mei 2020; betaling DAVO juni 2020; diploma basisveiligheid VCA d.d. 19.03.2012; certificaat toegepaste rekenvaardigheden d.d. 04.10.2006; certificaat basis verkeerskennis d.d. 04.10.2006; certificaat metaal d.d. juli 2004; afsprakennota opleidingscontract als stagiaire kringloop d.d. 29.05.2018; beëindiging beroepsopleiding VDAB; inschrijvingsbewijs VDAB 2008; inschrijvingsbewijs VDAB 2009; inschrijvingsbewijs VDAB 2019; inschrijvingsbewijs VDAB 2020; loonbrief 19.03.2010 -22.03.2010; individuele rekening 19.03.2010 -22.03.2010; loonattest 19.03 -22.03.2010; tewerkstellingsattest 24.08 -19.11.2015; loonbrief 09.05 -15.05.2016; loonbrief 20.06 -27.06.2016; loonbrief 27.06 -30.06.2016; loonbrief 01.05 -07.05.2017; uw CV; mijn loopbaan VDAB 10.02.2021; jobsuggesties VDAB d.d. 10.02.2021 ; arbeidsovereenkomst OCMW Menen d.d. 30.06.2018; overeenkomst tijdelijke werkervaring OCMW Menen d.d. 04.06.2018; betalingsfiche OCMW Menen 25.07.2018; een brief van u; brief van moeder; brief van bureu; foto -R. A. (zoon); foto -A. en H.; foto -H. met A.; foto -C. met O. en A.; foto M. en R.; factuur Kringloopcentrum ZW-Vlaanderen 28.09.2020; factuur dienstverlening Wijkcentrum Noord (Overleie); begeleiding Wijkteams Kortrijk; onthaal CAW Zuid-West-Vlaanderen 17.08.2020; begeleiding OCMW Kortrijk; attest leefloon equivalent Kortrijk; dienstverlening Wijkcentrum Overleie R.

+++

U zit momenteel meerdere gevangenisstraffen uit en zal strafeinde bereiken op 09.08.2023.

U kan bezwaarlijk als debutant worden gezien in het overtreden van de verschillende strafwetten en het is duidelijk geworden dat u geen enkele les heeft getrokken uit de vele politionele tussenkomsten en uw voorgaande veroordelingen en dat u misdrijven blijft begaan. Informatie verkregen via de verbindingssambtenaar met Nederland bevestigt dat u alvorens u naar België verhuisde, woonachtig was in Nederland. In 1997 zou u in Nederland aangekomen zijn en in 1998 verwierf u er verblijfsrecht op basis van gezinshereniging met uw moeder. Als minderjarige kwam u er al snel in aanraking met de "kinderrechter, de maatregelen genomen door de "kinderrechter" hadden duidelijk niet het beoogde resultaat aangezien u als meerderjarige zowel in Nederland als nadien in België uw misdadig gedrag bleef verder zetten. In de Belgische politionele databanken bent u gekend voor een resem aan zeer uiteenlopende feiten en sinds u hier in 2008 aankwam, werd u maar liefst reeds 11 maal strafrechtelijk veroordeeld. Er is dan ook sprake van een lange reeks van delicten en gelet op uw talrijke veroordelingen wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren. Het feit dat u de neiging vertoont uw gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op openbare orde, verantwoord (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I.).

Uit alles blijkt dat u reeds meerdere kansen kreeg van Justitie, u genoot meerdere gunstmaatregelen en er werden duidelijk inspanningen geleverd om u steeds opnieuw de hand te reiken en u de kans te geven u te herpakken. Dit was echter niet aan u besteed en u bleef volharden in het plegen van strafbare feiten.

Op 18.10.2008, u was amper enkele maanden in België, vernielde u zowel in Café B. als in Café 't B. een vensterruit. U werd voor deze feiten tot een geldboete veroordeeld op 08.04.2009. U gaat totaal voorbij aan de financiële gevolgen en de last die dergelijke zaken met zich mee brengen voor de eigenaars wat getuigt van een zeer egoïstische en weinig empathische ingesteldheid.

Op 12.12.2011 werd u veroordeeld tot een werkstraf van 60 uur ten gevolge van 2 diefstallen met braak, een poging tot diefstal met braak en een drietal gewone diefstallen. Door feiten van diefstal berokkent men belangrijke materiële schade aan de slachtoffers. Door bovendien binnen te dringen in een woning of een appartementsgebouw, kan men aan de slachtoffers ook belangrijke psychische schade, met name angstgevoelens, bezorgen. Uit het vonnis d.d. 12.12.2011 blijkt: "Uit de aard van de bewezen tenlasteleggingen blijkt dat het de drie beklagden [waaronder u] ontbreekt aan elementair normbesef. Andermans eigendom is voor hen kennelijk niet beschermenswaardig daar zij het zich zonder scrupules

toe-eigenen zo ook ten overstaan van onschuldige burgers dewelke zodoende grovelijk in de privacy van hun eigen woonst werden geschonden. Dergelijke individuen dragen daardoor op rechtstreekse wijze bij tot het verhoogd onveiligheidsgevoel bij de burger. Des te verwerpelijker nog is dat de betrokkenen deze ingesteldheid onder meer lieten gepaard gaan met braak in een particuliere woning, hetgeen aantoonde dat zij er werkelijk alles voor over hebben om met een zeker gemak eigen profijt te halen." U kreeg de kans om uw maatschappelijke schuld in te lossen door middel van de uitvoering van een werkstraf, maar u trok hieruit, blijkens het gegeven dat u nadien nog meermaals veroordeeld werd, duidelijk niet de nodige lessen.

Op 03.11.2014 werd u tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel en een geldboete veroordeeld omdat tijdens een verkeerscontrole aan het licht gekomen was dat u het verzekeringsbewijs van uw auto vervalst had. U staat niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U beseft blijkbaar niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. De rechter hoopte dat een gevangenisstraf met uitstel en een geldboete u zouden confronteren met het laakbaar karakter van uw handelen en u ervan zouden weerhouden nieuwe misdrijven te plegen in de toekomst. Het u verleende uitstel diende uiteindelijk later ten uitvoer gebracht te worden.

Op 26.02.2015 werd u tot een gevangenisstraf van 4 maanden veroordeeld omdat u uw toenmalige echtgenote geslagen had.

U was onder invloed van alcohol en mogelijks ook van drugs toen u deze feiten op 08.09.2014 pleegde en u verklaarde spijt te hebben van uw daden. Uit het vonnis d.d. 26.02.2015 blijkt: "1. De feiten zijn ernstig. De agressieve ingesteldheid van de beklagde [u] is een veelbetekenende uiting van een totaal gebrek aan zelfcontrole. De beklagde dient te beseffen dat discussies niet middels geweld dienen worden opgelost. [...] 5. De Rechtbank tilt er bijzonder zwaar aan dat de beklagde slagen toebracht aan zijn partner met wie hij een duurzame affectieve en seksuele relatie had. Zijn partner die overigens ook de moeder van zijn kindje is, werd op een onaanvaardbare manier aangetast in haar fysieke integriteit."

Op 09.02.2016 wilde u een vals briefje van 50 euro gebruiken in een nachtwinkel te leper. U stelde te weten dat het een vals briefje was, u had het volgens uw verklaring ontvangen voor de betaling van een hoeveelheid cocaïne. Voor dit feit werd u op 15.05.2017 bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden.

Op 18.04.2016 werd u nogmaals veroordeeld voor opzettelijke slagen aan uw ex-echtgenote, tevens belaagde en bedreigde u haar. U had bij de vorige veroordeling naar aanleiding van partnergeweld dan wel uw spijt betuigd, maar dat lijkt u toch niet echt gemeend te hebben. Uit het vonnis komt naar voor dat jullie een turbulente relatie hadden wat gebleken is uit de diverse politionele tussenkomsten binnen het gezin. Uw ex-echtgenote had besloten dat de situatie met u niet meer leefbaar was door uw drank- en drugsgebruik en besliste daarom de relatie te beëindigen. Op 08.02.2016 werd u een storingsverbod opgelegd. Zeer vroeg in de ochtend van 26.02.2016 ging u naar uw ex-echtgenote, bij het openen van de deur ontstond een discussie en greep u uw ex bij de keel terwijl u diverse bedreigingen uitte. Uw ex kon u buiten duwen waarop u op de deur begon te stampen. De buurvrouw wenste tussen te komen, doch zij werd door u achtervolgd. Nog geen zes uur later stelden de verbalisanten vast dat u alweer aan de woning van uw ex stond aan te bellen. Uit uw handelen blijkt een gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen alsook een immorele ingesteldheid. U vroeg een straf met uitstel gekoppeld aan probatievoorwaarden. De Rechtbank oordeelde dat een gevangenisstraf deels effectief/deels met probatieuitstel en een geldboete met probatieuitstel u het laakbaar karakter van uw handelen zou doen inzien en u ervan zou weerhouden in de toekomst nieuwe misdrijven te plegen. Met uitzondering van de reeds ondergane voorhechtenis werd de gevangenisstraf van 1 jaar uitgesteld voor de duur van 5 jaar. Gedurende een periode van 5 jaar diende u 14 voorwaarden, waarmee u ingestemd had, na te leven. U diende onder andere een behandeling te volgen voor uw drugs-, alcohol- en ' agressieproblematiek te volgen!

U hield zich echter niet aan de u opgelegde voorwaarden. Op 18.02.2017 trok u in de toiletten van het ziekenhuis te Menen een spiegel van de muur en verbrijzelde hem. Op 12.05.2017 vernielde u de ruit van de achterdeur van een woning en drong u er binnen. Voor deze feiten werd u veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 7 maanden. Uw houding is problematisch en kan ernstige gevolgen hebben voor de veiligheid van de samenleving.

Op 13.07.2017 stal u met een kompaan 3 flessen "Jack Daniels" en een fles "Eristoff bij de Colruyt en op 18.07.2017 stal u met dezelfde medeplichtige nog eens 6 flessen "Jack Daniels". Voor deze feiten werd u op 05.02.2018 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden en een geldboete van 400 euro. Uit uw administratief dossier blijkt dat de politie tal van PV's diende op te stellen wegens openbare dronkenschap. Alcoholgebruik hangt samen met agressie, overlast, ordeverstoring, antisociaal gedrag en geweld. Dit alles vergroot het onveiligheidsgevoel in de openbare ruimte.

Op 23.07.2017 stal u dan weer een broodje en een zak chips met de omstandigheid dat de diefstal gepleegd werd door middel van braak, inklimming of valse sleutels. U werd hiervoor veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden.

Op 02.09.2017 was u aanwezig op de "Wieltjesfeesten" te Menen. Het kwam daar tot een discussie tussen u en twee kraamhouders. Eén van de kraamhouders kon u kalmeren en u vertrok. Even later kwam u echter weer voor hun kraam zitten, stampte u een drankblikje kapot en begon u de kraamhouders uit te dagen. De kraamhouder probeerde u weer te kalmeren maar u haalde uit naar hem met het kapotte drankblikje, hij kreeg de scherpe kant van het blikje in zijn gezicht. De tweede kraamhouder snelde zijn vriend ter hulp en kreeg eveneens slagen van u. Twee getuigen verklaren dat u helemaal over uw toeren was en dat u duidelijk dronken was. U riep voortdurend "Allah". Het gegeven dat u onder voorwaarden stond, voorwaarden waar u nota bene zelf mee ingestemd had, betekende blijkbaar echt niks voor u. U bleef vastberaden uw verfoeilijk gedrag verderzetten, nogmaals werd duidelijk dat de kansen die Justitie u gaf niet aan u besteed waren aangezien deze u niet tot nadere inzichten brachten. U lijkt helemaal niet te beseffen dat zo'n gedrag uiterst storend is voor alle aanwezigen op dergelijke festiviteiten, bovendien kan een kapotgescheurd drankblik in iemands gezicht slaan zeer ernstige gevolgen hebben voor het slachtoffer. U was opgesloten in de gevangenis, maar weigerde te verschijnen op de terechtzitting waarin deze feiten gevonnist werden. De Rechter stelde vast dat het van kwaad naar erger evolueerde met u en u werd veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 9 maanden voor deze feiten. Het opleggen van probatievoorwaarden zou immers geen enkel nut gehad hebben zoals al was gebleken, u lapt ze toch constant aan uw laars.

Op 09.07.2019 stapte u onder invloed van verdovende middelen de winkel "Kruidvat" binnen. U riep "dit is een oven/al" en dreigde met een mes. U ging naar de kassa en eiste de inhoud van de kassa op bij de kassierster. Een tweede winkelbediende kwam nader en sprak u aan, vervolgens verliet u de winkel zonder buit. Uit het vonnis d.d. 03.09.2019 waarin deze feiten bestraft werden met een gevangenisstraf van 10 maanden blijkt dat de Rechtbank bij de bestraffing rekening hield met o.a.: " De vaststelling dat de beklagde [u] in het verleden reeds herhaalde malen met justitie in aanraking kwam voor gelijkaardige feiten en reeds herhaalde kansen heeft gekregen, die blijkbaar niet naar waarde werden geschat Het evolueert van kwaad naar erger. In zulke omstandigheden dient vanuit maatschappelijk standpunt een strenge bestraffing te worden opgelegd. Alleen op die wijze kan de beklagde [u] tot het besef worden gebracht dat hij zijn houding moet verbeteren in plaats van op gemakzuchtige wijze verder te gaan met het plegen van criminele feiten. Er kunnen terzake geen verdere gunsten meer worden toegestaan." Het is een feit van algemene bekendheid dat dergelijke gebeurtenissen veelal een hevige impact hebben op de slachtoffers. U heeft enkel en alleen voor uw eigen financiële gewin de slachtoffers in een beangstigende situatie gebracht en een grove inbreuk op hun persoonlijke levenssfeer gemaakt. Opnieuw hield u geen rekening met het veiligheidsgevoel dat door dergelijke feiten in het gedrang kwam, noch met het trauma waarmee u de slachtoffers mogelijks opzadelde. Dit soort feiten veroorzaken gevoelens van angst en onveiligheid binnen de samenleving. Extra bezwarend is dan ook nog dat het feit gebeurde in de uitoefening van de professionele werkzaamheden als kassierster en winkelbediende bij "Kruidvat", zodat de slachtoffers, ook op professioneel vlak, in de toekomst wellicht nog et de traumatische gevolgen van de feiten zullen geconfronteerd worden

Uw laatste veroordeling dateert dan misschien wel van 03.09.2019: u heeft intussen duidelijk niet stilgezeten. Op 21.01.2020 stelde de Politie van de politiezone VLAS een bestuurlijk verslag op voor de Burgemeester van Kortrijk. Uit dit bestuurlijk verslag blijkt: "Sinds eind 2019 is het aantal strafbare feiten gepleegd door betrokkene in een heuse stroomversnelling geraakt. Hij maakt zich schuldig aan het verstoren van de openbare orde en dit meestal onder invloed van hard drugs en/of alcohol. Betrokkene werd tijdens de vaststellingen vaak aangetroffen in het bezit van allerhande wapens gaande van messen, een namaak pistool, dartspijlen en schroevendraaiers. In de uitgangsbuurt van Kortrijk maakt hij zich veelvuldig schuldig aan het lastigvallen van voorbijgangers, telkens onder invloed. Door zijn overmatig alcohol- en druggebruik lijdt betrokkene aan allerhande stemmingswisselingen waarbij hij dreigde om zuur te gieten over anderen, om anderen te verbranden. R. C. houdt zich vaak op in de omgeving van het CAVZ in de (...) 40 te Kortrijk. Als hij niet binnen geraakt in de nachtopvang, kraakt hij

panden In de onmiddellijke omgeving. De teamcoördinator mobiel en outreachend onthaalteam thuisloosheid - nachtopvang had een gesprek met R. C. Ze wou hem duidelijk maken dat hij niet meer welkom was en geschorst werd daar hij telkens voor de nodige problemen zorgde. Ook bij het regionaal crisisnetwerk Kortrijk en bij het CAW (de inloop) is hij niet meer welkom. Het gesprek liep al snel uit de hand en eindigde in zware dreigementen naar de werking van de nachtopvang toe. Hij uitte tevens bedreigingen naar het gebouw van de nachtopvang en uiteindelijk bedreigde hij de teamcoördinator en haar collega en dit in niet mis te verstane bewoordingen. Het is dus heel erg gesteld als een instantie en hun medewerkers die instaan voor de opvang van mensen met de schrik op het lijf de komst van betrokkene moeten afwachten hopen dat hij niet zal komen opdagen."

Ten gevolge van de verontrustende politionele berichtgeving rond uw gedrag besliste de Burgemeester van Kortrijk op 11.02.2020 om u gedurende een maand een plaatsverbod op te leggen voor de binnenstad en de buurt van de (...). Voorafgaandelijk, namelijk op 03.02.2020, had u een gesprek met de veiligheidscoördinator van de stad. Tijdens dat gesprek liet u o.a. optekenen dat u akkoord ging met de bestuurlijke maatregel en u beloofde een maand lang het publiek domein te mijden. U gaf toe intraveneus speed te gebruiken en u nam zich voor om tijdens die maand na te denken, contact op te nemen met de drughulpverlening en met het OCMW met het oog op begeleiding richting een zinvolle dagbesteding.

Aansluitend op het verlopen van het plaatsverbod herbegon echter alle ellende en in een schrijven d.d. 03.12.2020 verzocht de Burgemeester van Kortrijk uiteindelijk de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om na te gaan of uw verblijfsrecht mogelijks beëindigd kan worden. Uit dit schrijven blijkt: "[...] Bij de interventieploegen van de lokale politie is R. C. berucht voor zijn explosief agressieve aard, zijn onvoorspelbare stemmingswisselingen, de totale onmogelijkheid om met hem een redelijk gesprek te voeren en zijn misbruik van alcohol en harddrugs. Niet zelden draagt hij wapens op straat: bij fouille vinden de agenten messen en schroevendraaiers in zijn zakken, bankkaartmessen tot zelfs een dartspil verstopt in één van zijn mouwen. Hij wordt door de interveniërende politie en de telkens opgeroepen officieren van bestuurlijke of gerechtelijke politie bij herhaling ingeschat als een gevaar voor zichzelf en voor derden. Vaak rest geen andere optie dan hem te boelen en bestuurlijk op te sluiten. Dienstvoertuigen moeten na transport soms grondig gepoetst worden omdat hij tijdens het overbrengen voortdurend het interieur bespuugt of hysterisch met zijn hoofd tegen de ramen blijft beuken. Soms besmeurt hij heel de cel met zijn bloed waardoor die tijdelijk buiten gebruik is en door een gespecialiseerd bedrijf moet worden gereinigd. R. C. ontploft bij het geringste voorval dat hij als een tegenslag, een onrecht of een aanval ervaart. In amper enkele seconden transformeert hij in een onbedaarlijke woesteling die met wijd opengesperde ogen onsamenhangend brult en met een ongeziene vernielkracht mensen en goederen rondom hem te lijf gaat. Op kalme momenten bekent hij dat hij royaal cocaïne en speed gebruikt en dat deze stimulerende middelen hem mateloos opfokken. Hij geeft zelf toe dat de combinatie van zijn gewelddadige inborst en zijn excessief middelennisbruik hem een te duchten risico voor de openbare veiligheid maakt. Bij gerechtelijke fouilles worden in zijn kledij of bezittingen inderdaad geregeld amfetamines, drugspuiten e.d. aangetroffen. Bij herhaling stelt de politie vast dat R. C. onder voorwaarden staat, daarvoor geseind staat en die voorwaarden schendt. Al te vaak omdat angstige burgers het noodnummer bellen omdat hij stomdronken en/of onder invloed van andere drugs op straat loopt te tieren of in appartementen vernielingen aanbrengt. Het is zonneklaar dat hij de hem opgelegde voorwaarden (onder meer geen strafbare feiten plegen, zich onthouden van elk alcoholmisbruik en contact met het drugmilieu mijden) vierkant aan zijn laars lapt. Zo goed als zijn hele kennissenkring is sterk druggerelateerd en zijn forse historiek van openbare dronkenschap laat geen twijfel bestaan over zijn zucht naar grote hoeveelheden alcohol. Het verplegend personeel van de spoedafdeling van het academisch ziekenhuis Groeninge kent R. C. helaas al te goed. Als hij er moet verzorgd worden na moeilijkheden in de stad (sniwonden e.d.) zet hij heel de vleugel op stellen, brult hij alle patiënten wakker en hebben de artsen de grootst mogelijke moeite om hem de nodige zorgen toe te dienen. R. zelf lijkt op die momenten die spanningen en al die aandacht van politie en verpleegkundigen best grappig te vinden. R. C. heeft geen vaste verblijfplaats. Hij frequenteert het milieu van dak- en thuislozen en verblijft af en toe voor korte periodes bij kennissen. Voortdurend ontaardt zijn aanwezigheid in venijnige conflicten naar aanleiding van diefstallen, afpersingen, opzettelijke slagen en verwondingen die uitmonden in een niet aflatende stroom van handtastelijkheden, beschadigingen, dreigementen en revanches. Wanneer R. C. zich op een dag [gaat om 11.03.2020] aanmeldt bij het OCMW van Kortrijk met de vraag naar extra steungeld en hem dat wordt geweigerd, gaat hij volledig door het lint. Hij scheurt zijn kledij stuk, begint op zichzelf te slaan, zwaait in het rond met een stoel en tiert dat hij geld móet krijgen of dat hij mensen zal vermoorden. De maatschappelijk werkster slaagt er in uit het lokaal weg te vluchten. Daarop stormt ook hij de gespreksruimte uit en beukt met zijn hoofd het veiligheidsglas van het inkomsas stuk. Door de hevige klap barst deze versterkte glazen veiligheidsdeur

en zwiept ze open. De toegesnelde politie dient R. te evacueren uit het gebouw omdat hij nog steeds buiten zinnen is. Op de spoedafdeling wordt vastgesteld dat hij zichzelf een zware hersenschudding heeft toegebracht. Omdat hij onder de medewerkers van het OCMW al geboekstaafd stond als "gevaarlijk en gewelddadig" en deze uitbarsting van agressie zo ernstig was, wordt hem de week nadien fysiek de toegang tot de OCMW-gebouwen verboden. Naar aanleiding van dat gesprek wordt hem - alweer - een blank wapen (ditmaal een potige jachtdolk) afgenomen dat trekkensklaar in zijn rugzak stak. In de daarop volgende weken blijft R. zich geagiteerd tot verbaal agressief opstellen tegenover de OCMW-medewerkers. Om alle rechtstreeks contact met hem te vermijden, wordt zijn leefgeld op een bankrekening gestort. Na een periode van dakloosheid regelt het Kortrijkse OCMW in juni 2020 een studio voor hem in het centrum van de stad. Al na enkele maanden klaagt de huiseigenaar over het problematisch en agressief gedrag van zijn nieuwe huurder. Uiteindelijk vernielt die een deel van de gemeenschappelijke keuken en stampt hij de voordeur van het gebouw in. Voor het OCMW is dan de maat vol: R. wordt uit de woning gezet en belandt dus opnieuw op straat. Bovendien wordt op 18 juni 2020 ook zijn financiële steun stopgezet omdat hij niet langer in regel is met zijn verblijfstoestand en geen domicilie meer heeft. [...]"

Uit al hetgeen wat supra beschreven werd, blijkt zeer duidelijk dat uw gedrag al zeer lang uiterst problematisch is (voor de volledigheid wordt opgemerkt dat niet alle feiten die door u gepleegd werden, hier aan bod kwamen: de opsomming van uw gerechtelijke inbreuken in de nationale politionele databank beslaat niet minder dan 7 bladzijden en dan hebben we het alleen nog maar over België). U kreeg vanuit verschillende hoeken mogelijkheden aangeboden om u te herpakken maar niks baatte. Tevens blijkt dat u al heel lang kampt met een alcohol- en drugsverslaving en dat u een agressieprobleem heeft. Hoewel u die problematiek al heel lang had kunnen proberen aanpakken, bleef u, veelal onder invloed, feiten plegen. U lijkt niet echt in te zien dat uw gedrag onaanvaardbaar is en dat u dient te veranderen. Doorleefd schuldgevoel of spijt na een misdrijf of wangedrag lijkt u totaal vreemd anders zou u niet voortdurend gelijkaardige feiten blijven plegen.

In een schrijven dat u opstelde naar aanleiding van het nieuws dat overwogen werd uw verblijfsrecht te beëindigen, betuigt u uitgebreid uw spijt voor de fouten die u maakte en vraagt u een kans om te uzelf te bewijzen en alles weer recht te zetten. U verklaart dat u het goed vindt dat u een tijdje in de gevangenis zit omdat u van daar uit eraan kan werken om op het goede spoor te komen en er kan nadenken over de fouten die u begaan heeft. U wil hard gaan werken en uw best doen om uw schulden af te betalen. U verwijst naar de moeilijkheden die u kende en naar uw verslaving. U geeft aan een duurzame relatie te hebben met D. M. Ook uw partner voegde een schrijven toe waarin zij onder andere aangeeft dat u oprecht bezig was met het weer op orde krijgen van uw leven en dat zij u gedurende jullie relatie enorm zag veranderen. U gaf aan dat u dankzij uw partner weer gelukkig werd en begon in te zien dat u verkeerd bezig was en begon u te werken aan uw verslaving. U meent dat u al een jaar goed bezig was voordat u zich bij de gevangenis te leper diende te melden. Het is niet onredelijk vragen te stellen bij de oprechtheid van de door u geuite spijtbetuigingen. U verwijst naar de vele problemen die u in het verleden kende, het moge echter duidelijk wezen dat negatieve levenservaringen geen vrijgeleide zijn om zich op ernstige wijze te blijven misdragen. Zoals supra aangehaald begon uw criminele parcours reeds toen u nog minderjarig was en kreeg u tal van kansen u te herpakken. In plaats van u te herpakken evolueerde het van kwaad naar erger. Noch een verhuis naar een nieuwe omgeving, noch uw huwelijk, noch de geboorte van uw zoon, noch eerdere veroordelingen en gevangenisstraffen, noch opgelegde voorwaarden motiveerden u in het verleden om uw gedrag ingrijpend en blijvend te veranderen. U bleef volharden in uw destructief gedrag. Ook in het verleden gaf u al aan spijt te hebben, doch bracht dit geen (blijvende) verandering in uw gedrag met zich mee. Mogelijks biedt uw nieuwe partner de steun die u nodig heeft om daadwerkelijk te veranderen, het risico dat u de openbare orde opnieuw zal schaden, weegt gezien uw strafverleden én uw problematiek echter zwaarder door. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat uw alcohol- en drugsverslaving alsook uw agressieprobleem behandeld en onder controle zijn. Bovendien kan opgemerkt worden dat ook uw huidige relatie reeds moeilijkheden kende, dat blijkt immers uit het gegeven dat de politie reeds opgeroepen werd om tussen te komen bij problemen. Op 17.04.2020 was er al een incident waarbij u de voordeur van het kot waar D. M. verbleef beschadigde (PV nummer ... d.d. 17.04.2020). Op 18.04.2020 kreeg de politie nog meldingen vanop het kot adres van D. M. (PV nummer: ... d.d. 18.04.2020). Blijkbaar werd u, in bijzijn van de politie, om 06u50 reeds door D. M. verteld dat zij jullie relatie als voltooid zag. De politie maande u daarop aan de plaats te verlaten en niet meer terug te keren. U keerde echter nog terug en toen u enkele uren later stond te roepen en te tieren op straat om de aandacht van D. M. te trekken, besloot de politie u bestuurlijk te arresteren. Op 10.10.2020 legde D. M. nog klacht neer tegen u wegens opzettelijke beschadigingen (PV nummer: .../20 d.d. 10.10.2020). U zou dronken naar haar kot gekomen zijn, zij probeerde u nogmaals duidelijk maken dat de relatie definitief ten einde was maar u

wou niet weggaan en bonkte op haar deur. De deurlijst begon los te komen, plaasterwerk viel en om ergere beschadigingen te voorkomen zou D. M. u dan toch binnen gelaten hebben. Na 's ochtends de schade te hebben opgeruimd, bent u uiteindelijk vertrokken. Uit het PV blijkt dat mevrouw D. vreesde dat nog steeds niet tot u doorgedrongen was dat zij u niet meer wilde zien en dat zij zeer veel schrik had dat u haar zou blijven lastigvallen. Uw verklaringen m.b.t. de gebeurtenissen van 10.10.2020 zijn ietwat anders (PV nummer: .../20) maar eindigen als volgt: "Ik verneem van jullie diensten dat D. M. niet langer een relatie wil met mij en wil dat ik haar voortaan volledig met rust laat. Ik zeg hierop dat ik haar niet nodig heb en perfect zonder haar kan. Ik moet wel zeggen dat ik mij zorgen maak om haar, omdat zij met de verkeerde mensen omgaat. Godzijdank dat zij mij nooit meer wenst te zien, ik ben daar dankbaar voor." Hoewel uit de voorgelegde stukken blijkt dat jullie relatie inmiddels weer opgepikt hebben, kan uit voorgaande wel afgeleid worden dat jullie relatie op zijn minst turbulent genoemd kan worden en niet volstaat als garantie dat u niet langer een gevaar vormt voor de openbare orde. Hoewel u stelde dat u het jaar voor u zich bij de gevangenis van leper diende te melden, goed bezig was, diende de politie niet enkel tussen te komen voor problemen tussen u en mevrouw D. Er werden immers meerdere PV's opgesteld om verscheidene redenen. Toen de politie u op 25.09.2020 in het kader van de uitvoering van een bevel tot gevangenneming fouilleerde, troffen zij bijvoorbeeld nog een spuit met een gebruikershoeveelheid speed op u aan (PV nummer: .../2020). Zelfs toen u nadien in strafonderbreking was, kon u het niet laten uw aberrant gedrag verder te zetten. Op 12.10.2020 brak u nog de glazen voordeur en sloeg u een gat in de keukenmuur van het appartementsgebouw waar u via het OCMW een appartement huurde (PV nummer: .../2020 d.d. 13.10.2020) en wanneer de politie u op 13.10.2020 fouilleert treffen ze een mes aan dat in dichtgeklapte toestand op een bankkaart gelijkt (PV nummer: .../2020). Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat de lijst van PV's langer is dan de voorbeelden die hierboven ter illustratie toegelicht werden.

Gezien uw strafverleden en de problematiek waarmee u kampt, bestaat een reëel risico dat u na uw vrijstelling vroeg of laat weer zal overgaan tot het plegen van nieuwe feiten. Daar u het gebruik van geweld niet schuwt en vaak gewapend en onder invloed van alcohol of drugs rondloopt, bestaat daarbij het risico dat slachtoffers verwond worden en mogelijks blijvende beperkingen zouden overhouden. Het voorhanden hebben van wapens kan leiden tot het gebruik ervan en kan dus een onaanvaardbaar risico voor de veiligheid van personen met zich meebrengen bovendien veroorzaakt dit gevoelens van onveiligheid in de samenleving.

Het gedrag dat u reeds heel lang vertoont, getuigt overduidelijk van een totaal misprijzen voor andermans fysische en psychische integriteit, alsook andermans bezit, een gebrek aan normbesef, een gewelddadige, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. Uit de feiten blijkt een asociaal, onbetrouwbaar en gewelddadig karakter. Uw alcohol- en drugsverslaving in combinatie met uw agressieve ingesteldheid maken dat u gevaarlijk uit de hoek kan komen. De vaststellingen dat u voor u in België kwam wonen reeds veelvuldig in contact kwam met de Nederlandse Justitie, dat u sinds u in België verblijft reeds 11 keer correctioneel veroordeeld werd voor een veelheid aan criminele feiten en dat de politie zeer vaak diende tussen te komen bij incidenten waarbij u betrokken was, wijst er voorts op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Het risico dat u ook in de toekomst weer strafbare feiten zal plegen, is te groot; Zoals gezegd liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u uw verslavings- en agressieproblematiek inmiddels onder controle heeft. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

+++

Van 03.08.2009 tot 12.04.2016 was u gehuwd met E. B. B. (geboren te Laaroui-B-Bouyahie op 16.09.1992, C- kaart geldig tot 14.03.2024, Marokkaanse nationaliteit). Uit jullie relatie werd één zoon geboren: R. A. (geboren op 06.06.2012 te Menen, identiteitsbewijs voor kinderen geldig tot 01.02.2023, Marokkaanse nationaliteit). Sinds 12.10.2016 staat u niet meer officieel ingeschreven bij uw echtgenote en uw zoon. Uw relatie met mevrouw E. B. is niet langer van dien aard dat zij onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) valt. Op het moment van de redactie van onderhavige beslissing ontving u nog geen bezoek van uw zoon in de gevangenis.

Het bestaan van een gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (cf. EHRM (GK) 2 november 2010, Çerife Yigit/Turkije, § 93 en EHRM (GK) 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150; zie ook EHRM 13 juli 2000, Scozzari en Giunta/Italië, § 221; EHRM 27 april 2000, L./Finland, § 101; EHRM 13 juni 1979, Marckx/België, § 45). Bijgevolg moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (zie EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150). Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) blijkt dat een kind dat wordt geboren uit een gehuwd of samenwonend koppel, ipso iure deel uitmaakt van dit gezin en dat bijgevolg vanaf de geboorte, en door het loutere feit ervan, een band ontstaat tussen dit kind en zijn ouders die een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM uitmaakt (EHRM (GK) 2 november 2010, Çerife Yigit/Turkije, § 94; EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 21 december 2001, Sen/Nederland, § 28; EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 60; EHRM 19 februari 1996, Gül/Zwitserland, § 32; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30; EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44-45). De gezinsband tussen een ouder en zijn minderjarig kind wordt in principe verondersteld. De (echt)scheiding van de ouders maakt geen einde aan deze als gezinsleven geldende natuurlijke band tussen ouder en kind (EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44 en 50; zie ook Europese Commissie voor de Rechten van de Mens (hierna: ECRM) 13 juli 1987, Irien/Bondsrepubliek Duitsland), ook niet ten aanzien van de ouder die hierdoor niet langer samenwoont met het kind (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 21 juni 1988, Berrehab/Nederland, § 21). Om het bestaan van een beschermingswaardig gezinsleven vast stellen, is de samenwoning van de ouder met het minderjarig kind aldus niet noodzakelijk; wel moeten factoren aanwezig zijn die maken dat de relatie tussen de betrokken ouder en het minderjarig kind voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren (EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30).

U legt naast een geboorteakte, een aantal foto's van uw zoon alsook een aantal overschrijvingen van het OCMW van Kortrijk aan de Dienst voor Alimentatievorderingen (DAVO) te Kortrijk voor (maanden december 2019 tot juni 2020). In uw schrijven toegevoegd aan uw hoorrecht geeft u m.b.t. uw zoon aan dat u een zware scheiding had en uw zoon niet zag; dat u er wil zijn voor hem; dat u voor uw zoon via DAVO moet betalen; dat u hem niet veel ziet in uw leven; dat u hem graag wil grootbrengen; dat u hem nog veel moet leren; dat hij u hard nodig heeft dat u weet hoe het is om zonder vader op te groeien; Er kan opgemerkt worden dat de Dienst voor Alimentatievorderingen pas ingeschakeld wordt wanneer onderhoudsgeld niet wordt betaald, u kwam dus duidelijk uw verplichtingen niet na. U gaf zelf ook aan meerdere jaren als dakloze te hebben geleefd, daarnaast blijkt dat u al heel lang kampt met drugs-, drank- en agressieproblemen, dan is het uiteraard moeilijk een standvastige relatie te onderhouden met een klein kind. U legt verder geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonst of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw zoon. U toont niet aan of u deelt in de beslissingen over zijn opvoeding, hoe u contact met hem onderhoudt, of er een bezoekenregeling is, of u hem regelmatig belt, et cetera. Er liggen momenteel geen sluitende bewijzen voor die aantonen dat er nog steeds een hechte band zou bestaan tussen u en uw zoon. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat jullie relatie nog steeds als effectief gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM te beschouwen is. Het feit dat u een zoon had, heeft u niet aangezet tot een gedragswijziging, integendeel u evolueerde van kwaad naar erger. Dit getuigt allerminst van verantwoordelijkheid tegenover uw zoon, zoals van het ouderlijk gezag zou mogen verwacht worden. In het schrijven van de Burgemeester van Kortrijk kan gelezen worden:

"R. C. is wettelijk gescheiden en heeft een zoon uit een vorige relatie die voltijds bij de moeder leeft. Die moeder duikt onder voor haar ex-echtgenoot en wil geenszins dat het kind in contact komt met de vader."

Indien er van uit gegaan zou worden dat aangetoond werd dat de relatie tussen u en uw zoon voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren, quod non, kan opgemerkt worden dat uit het tweede lid van artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die u dan zou kunnen doen gelden, er zijn, zoals supra reed aangetoond, immers ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarig kind heeft hoe dan ook niet dezelfde ontwrichtende impact op diens leven als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin

samenwoont met zijn kind, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar de ouder zal worden uitgewezen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Ünur/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant/het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/Het Verenigd Koninkrijk). Het is niet onredelijk aan te nemen dat uw zoon inmiddels reeds gewend is aan uw afwezigheid als vader. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en/of internet vanuit het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw zoon mits begeleiding van een volwassene of indien hij wat ouder is u niet zou kunnen opzoeken daar waar u zich zal vestigen. Het is niet omdat de relatie met uw ex-echtgenote niet goed is, dat voorgaande onmogelijk zou zijn. Uw ex-echtgenote is tevens uw stiefzus, mogelijks kan uw moeder of stiefvader uw zoon begeleiden om u te komen bezoeken. Dat, indien u het contact wenst te herstellen of te intensiveren, dit moeilijker zal verlopen wanneer u geen recht op verblijf in België meer heeft, is enkel en alleen te wijten aan uw eigen gedrag. U kan ook vanuit het buitenland onderhoudsgeld betalen middels overschrijvingen. Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)).

U verklaarde een duurzame relatie te hebben met D. M. (geboren op 10.03.1997 te Jette, Belgische nationaliteit). Zij bevestigde een relatie met u te hebben in een toegevoegd schrijven. Daarnaast werden ook een aantal foto's en brieven die ze aan u schreef, voorgelegd. Zij bezoekt u regelmatig in de gevangenis en u gaf aan dagelijks met haar te bellen vanuit de gevangenis alsook elkaar vaak te schrijven. Jullie geven beiden aan de intentie te hebben na uw vrijstelling te gaan samenwonen en zelfs huwelijksplannen te hebben.

Zoals supra reeds aangegeven, kende jullie relatie, ondanks het gegeven dat jullie tot noch toe nooit langdurig samengewoond hebben (jullie stonden nooit officieel op eenzelfde adres ingeschreven), reeds een turbulent verloop en werd de politie al meermaals ingeschakeld ten gevolge van problemen tussen jullie. Op 18.04.2020 vertelde D. M. u in bijzijn van de politie dat zij jullie relatie als voltooid zag (PV nummer: .../20) en op 10.10.2020, amper 6 maanden geleden, legde zij nog klacht tegen u neer wegens opzettelijke beschadigingen en gaf zij aan te vrezen dat nog steeds niet tot u doorgedrongen was dat zij u niet meer wilde zien (PV nummer. .../20 d.d. 10.10.2020). De vraag of jullie relatie weldegelijk een dergelijk duurzaam en stabiel karakter heeft zodat zij onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) valt, kan gezien deze elementen terecht gesteld worden.

Zelfs indien onomstotelijk aangetoond zou zijn dat uw relatie met D. M. van dien aard is dat ze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM zou vallen, quod non, wordt op geen enkele manier aangetoond dat er onoverkomelijke hinderpalen zouden bestaan die de voortzetting van uw relatie met D. M. buiten België verhinderen, evenmin blijkt dat u deze relatie enkel in België verder zou kunnen zetten. Het loutere feit dat zij enige moeilijkheden zou kunnen ondervinden, volstaat niet. Mevrouw geeft in haar schrijven zelf aan dat zij al van bij aanvang van jullie relatie op de hoogte was van uw criminele verleden. Ze had dan ook kunnen vermoeden dat uw volgehouden crimineel gedrag mogelijkerwijze gevolgen zou hebben voor een (toekomstig) gezinsleven. Uiteraard kan D. M. er ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Marokko of een andere plaats waar u zou verblijven. Zij kan België immers vrijelijk in- en uitreizen. Dat het uitbouwen van een gezinsleven bemoeilijkt wordt door een beëindiging van uw verblijf in België, is enkel en allen te wijten aan uw volgehouden crimineel gedrag en het gevaar dat daardoor van u uitgaat. Nogmaals wordt er op gewezen dat het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezins- en familieleven niet absoluut is en dat een inmenging mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren.

U verwees in uw hoorrecht ook naar de aanwezigheid van uw moeder (E. M. O., geboren te El Hoceima op 01.01.1965, E+ kaart geldig tot 14.03.2024, Nederlandse nationaliteit), uw stiefvader (E. B. M., geboren op 12.03.1970 te Beni Bouyahie, Belgische nationaliteit sinds 13.02.2020) en twee halfbroers

(E. B. S., geboren te 's-Gravenhage op 18.12.2000, E+ kaart geldig tot 19.07.2023, Nederlandse nationaliteit; E. B. H., geboren te 's- Gravenhage op 2&08.2003, Belgische nationaliteit sinds 13.02.2020) in België. Tijdens uw huidige detentie kreeg u nog geen bezoek van één van deze familieleden. U legde wel een schrijven van uw moeder voor alsook enkele foto's van uw familie. De relatie tussen (stiefouders en meerderjarige kinderen en tussen (halfbroers valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier en uit de door u voorgelegde documenten blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en één van de vermelde familieleden. Sinds 12.04.2010 stond u niet meer officieel ingeschreven op eenzelfde adres als uw moeder, stiefvader en halfbroers. De aanwezigheid van uw familie heeft u er trouwens niet van kunnen weerhouden u steeds opnieuw te misdragen. Uit de omstandigheid dat u na uw vrijstelling uit de gevangenis mogelijks bij uw moeder zou kunnen gaan wonen (dat geeft u aan in uw schrijven), kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw moeder worden afgeleid. Bovendien kunnen zij u vanuit België ook steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Uw familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u daar waar u zich zal vestigen alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Dat uw contact met hen moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen. Uw leeftijd (35) laat In beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Er worden een aantal documenten voorgelegd waaruit blijkt dat uw moeder kampt met een aantal medische problemen en dat zij als invalide +66% arbeidsongeschikt is. Uit de voorgelegde documenten blijkt geenszins dat uw aanwezigheid en/of hulp noodzakelijk is voor uw moeder. Bovendien heeft zij haar echtgenoot en twee andere zonen die haar indien nodig kunnen bijstaan. Daarnaast bestaan er diverse diensten die thuishulp aanbieden. Met de voorgelegde documenten wordt evenmin aangetoond dat uw moeder niet zou kunnen reizen en u niet zou kunnen bezoeken daar waar u zich zou vestigen wanneer u niet langer in België mag verblijven. Meer nog, in een doktersbriefje d.d. 01.02.2021 wordt vermeld dat zij die week naar Marokko zal reizen om haar zieke vader te bezoeken.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

+++

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent in 2008, toen u 22 à 23 jaar oud was, vanuit Nederland naar België gekomen. Momenteel bent u 35 jaar oud, het grootste deel van uw leven bracht u dus buiten België door. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelde. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar uw herkomstland dan wel een derde land. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

De contacten met uw vrienden alhier kunnen via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft, onderhouden worden.

Hoewel u verklaarde slechts 4 maal naar Marokko teruggekeerd te zijn nadat u er vertrok, kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Marokko alwaar u geboren en tot uw 12e opgegroeid bent. U spreekt de taal en heeft er ongetwijfeld nog familie die u kunnen helpen bij uw herintegratie aldaar. U geeft aan geen Arabisch te kunnen lezen en schrijven maar aangezien u er tot uw twaalfde woonde kan toch aangenomen worden dat u er enige scholing kreeg en dus wel basiskennis heeft. Indien u de taal werkelijk niet kan lezen of schrijven, kan u dat leren. Het gegeven dat u de taal (matig) spreekt kan daarbij alleen maar in uw voordeel werken. U gaf dan wel aan geen familie te hebben in Marokko, zoals reeds vermeld, legde u eveneens een doktersbriefje d.d. 01.02.2021 van uw moeder voor waaruit blijkt dat zij naar Marokko zou gaan om haar zieke vader te bezoeken. Het is niet onredelijk aan te nemen dat haar vader (uw grootvader) niet de enige familie is die uw moeder (en bijgevolg u) nog heeft in Marokko. Hoe dan ook bent u inmiddels een volwassen man die zelfs zonder familie, opnieuw een kennissenkring en sociaal netwerk zou moeten kunnen uitbouwen in een ander land. Bovendien kan uw familie in België u, desgewenst, ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Marokkaanse samenleving, eventueel door financiële steun of door het aanspreken van familieleden en/of kennissen die zij nog zouden hebben in het herkomstland. Iemand van uw familie zou u eventueel zelfs tijdelijk kunnen vergezellen.

U legde een aantal loonbriefjes, inschrijvingsbewijzen bij de VDAB, een CV, een arbeidsovereenkomst, jobsuggesties, loopbaangegevens, bewijzen van cursussen die u volgde en dergelijke voor. Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt hebt, bereid bent te werken in de toekomst en enkele cursussen volgde, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Trouwens, voor zover u een reële kans zou maken op de Belgische arbeidsmarkt zou toch mogen verwacht worden dat u intussen duidelijke economische banden zou hebben opgebouwd en zou kunnen buigen op een duidelijk werkverleden. U kon immers reeds sinds 2009 deelnemen aan de arbeidsmarkt maar werkte vaker niet dan wel en u slaagde er nooit in een lang dienstverband aan te gaan bij werkgevers op de Belgische arbeidsmarkt. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Marokko, dan wel elders, geen job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. De werkervaring die u in België opgedaan heeft, alsook de cursussen die u volgde, kunnen alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job elders.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of de gezondheidstoestand van familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

+++

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden en voorgelegde documenten wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Krachtens artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt het u verboden het grondgebied van België te betreden, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen(3), tenzij u beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen(1) en dit voor een duur van 10 jaar, om de volgende redenen:

Een inreisverbod van 10 jaar is proportioneel daar u door uw persoonlijk gedrag geacht wordt een ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. Bij de bepaling van de duur van het inreisverbod werd rekening gehouden met de vragenlijst hoorrecht en bijkomende documenten die voorgelegd werden, de elementen uit uw administratief dossier en uw familiale situatie.

Op 08.04.2009 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 70,00 euro (x 5,5 = 385,00 euro) (vervangende gevangenisstraf : 7 maanden) daar u zich schuldig maakte aan opzettelijk landelijke of stedelijke afsluitingen uit welke materialen ook gemaakt,

geheel of ten dele te hebben vernield, namelijk een vensterruit ten nadele van Café B. en een vensterruit ten nadele van Café 't B. (2 feiten gepleegd op 18.10.2008).

Op 12.12.2011 werd u door de Correctionele Rechtbank te Leper veroordeeld tot een werkstraf van 60 uren (vervangende gevangenisstraf: 7 maanden) daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (2 feiten, gepleegd op 15.03.2011 en in de nacht van 15 op 16.01.2011).

Op 03.11.2014 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel voor een periode van 3 jaar mits u gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan 6 maanden zonder uitstel zou oplopen daar u zich schuldig had gemaakt aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank- of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, namelijk door het cijfer dat de maand aanduidt in de geldigheidsduur op zijn internationaal motorrijtuigverzekeringsbewijs van Nateus nv te vervalsen door van het getal "7" een "9" te maken en aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, gebruik te hebben gemaakt van een vals handels- of bankgeschrift of private geschrift, waarvan u wist dat de valsheid gepleegd werd door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen (feiten gepleegd in de periode van 26.05.2013 tot en met 01.09.2013) (uitstel uitvoerbaar door CR Kortrijk 12.09.2017).

Op 26.02.2015 werd u door de Correctionele Rechtbank te Leper bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat u het misdrijf gepleegd heeft tegen uw echtgenote of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad heeft (feit gepleegd op 09.09.2014).

Op 18.04.2016 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar met probatieuitstel voor de duur van 5 jaar met uitzondering van de reeds ondergane voorhechtenis mits u gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan 6 maanden zonder uitstel zou oplopen daar u zich schuldig gemaakt had aan belaging terwijl u wist of had moeten weten dat u door uw gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren, o.a. door haar herhaaldelijk thuis op te zoeken spijs een formeel storingsverbod d.d. 08.02.2016; aan opzettelijke verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat u het misdrijf gepleegd heeft tegen uw echtgenote of de persoon met wie u samenleefde of samengeleefd had en een duurzame affectieve en seksuele relatie had of gehad heeft en aan bedreiging met een aanslag op personen of eigendommen door gebaren of zinnebeelden (2 feiten) (feiten gepleegd in de periode vanaf 26.10.2015 tot en met 26.02.2016).

Op 15.05.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank te Leper bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, nagemaakte of vervalste biljetten aan toonder door de Staatskas uitgegeven of bankbiljetten aan toonder die wettelijk gangbaar zijn of waarvan de uitgifte door of krachtens een wet is toegelaten of die zijn uitgedrukt in euro, en die u voor goede ontvangen had, weer in omloop te hebben gebracht, na de ondeugdelijkheid ervan te hebben vastgesteld of doen vaststellen, namelijk één vals biljet van 50,00 euro (feit gepleegd te Leper op 09.02.2016).

Op 27.09.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 7 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan in een door een ander bewoond huis, appartement, kamer of verblijf, of in de aanhorigheden ervan te zijn binnengedrongen door middel van braak, inklimming of valse sleutels (feit gepleegd op 12.05.2017); aan opzettelijk andermans onroerende eigendommen te hebben beschadigd (feit gepleegd op 18.02.2017) en aan landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt, geheel of ten dele te hebben vernield (feit gepleegd op 12.05.2017).

Op 08.11.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels en aan poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels (feiten gepleegd op 23.07.2017).

Op 08.11.2017 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 9 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan met voorbedachten rade, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid gehad hebbende; aan met voorbedachten rade, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht en aan verboden wapens, zijnde voorwerpen en stoffen die niet als wapen zijn ontworpen maar waarvan, gegeven de concrete omstandigheden, duidelijk was dat degene die ze voorhanden had, droeg of vervoerde, ze wenste te gebruiken voor het toebrengen van lichamelijke letsel aan of het bedreigen van personen, vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, overgedragen of vervoerd, opgeslagen, voorhanden te hebben gehad of gedragen te hebben, namelijk een kapotgescheurd drankblikje (feiten gepleegd op 02.09.2017).

Op 05.02.2018 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal (2 feiten gepleegd op 13.07.2017 en op 18.07.2017).

Op 03.09.2019 werd u door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden in staat van wettelijke herhaling daar u zich schuldig had gemaakt aan gepoogd te hebben met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhield of teweegbracht te hebben afgeperst, met de omstandigheid dat u om het misdrijf te vergemakkelijken of uw vlucht te verzekeren, gebruik maakte van een voertuig of enig ander al dan niet met een motor aangedreven tuig en met de omstandigheid dat wapens of op wapens gelijkende voorwerpen werden gebruikt of getoond, of dat u deed geloven dat u gewapend was (feit gepleegd op 08.07.2019).

+++

Op 05.02.2021 werd u in de gevangenis van Antwerpen door een migratiebegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken gesproken daar overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en u de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode te ontzeggen. U kreeg de mogelijkheid om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Uw trajectbegeleider en uw partner vroegen en verkregen een verlening van de termijn van 15 dagen tot 07.03.2021.

In de vragenlijst hoorrecht die ingevuld werd op 05.02.2021 en waarop later nog enige aanvullingen gedaan werden, verklaart u dat u sinds 2008 in België bent; dat uw geboorteakte bij uw moeder ligt; dat u geen paspoort of identiteitskaart van Marokko hebt; dat u uw verblijfskaart verloren bent en daarvan aangifte deed; dat u in goede gezondheid verkeert; dat u woonachtig was in de (...) bus 9, 8500 Kortrijk; dat u een duurzame relatie heeft met M. D. (geboren op 10.03.1997 en woonachtig in de (...) 9000 Gent); dat uw moeder (O. E. M., geboren op 01.01.1965), uw stiefvader (M. E. B., geboren op 12.03.1970), uw zoon (A. R., geboren op 06.06.2012) en uw twee halfbroers (S. E. B. geboren op 18.12.2001 en H. E. B., geboren op 29.08.2003) in België verblijven; dat u één minderjarige zoon heeft in België (A. R., geboren op 06.06.2012) die bij zijn moeder (B. E. B.) te Menen verblijft; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in een ander land dan België; dat u familie heeft in uw herkomstland of in een ander land dan België; dat u geen minderjarige kinderen heeft in een ander land dan België; dat u een cursus bedrijfsbeheer gevolgd heeft in Menen, dat u ook een cursus Frans volgde en dat u school liep in Nederland tot 2007; dat u in België een aantal interim contracten gedaan heeft; dat u reeds gewerkt heeft in Nederland, veelal via interim; dat u reeds opgesloten/veroordeeld werd in Nederland; dat u niet naar Marokko kan terugkeren omdat u geen Arabisch kan lezen of schrijven, omdat u slechts matig Arabisch spreekt, omdat u er geen familie heeft, omdat u er geen eigendom heeft, omdat u slechts 4 maal terugkeerde naar Marokko nadat u er in 1997 vertrok, omdat Marokko niet aanvoelt als uw land, omdat u zich thuis voelt in Nederland en België, omdat u hier een minderjarige zoon heeft en omdat uw moeder, stiefvader en halfbroers hier wonen.

Volgende documenten werd voorgelegd: aangifte van verlies C-kaart; uw geboorteakte; uw geboorteboek; bewijs van aansluiting ziekenfonds Bond Moyson; betaling Dokter V. P. d.d. 08.07.2020; akte schuldbekentenis & Afbetalingsplan Psychiatrisch Centrum Menen; invaliditeitsverklaring E. M. O.; poliklinische brief E. M. O. 01.02.2021; poliklinische brief E. M. O. 15.06.2020; poliklinische brief E. M. O. 14.03.2019; getuigschrift van woonst met historiek van het adres - Stad Menen; getuigschrift van woonst met historiek van het adres d.d. 22.02.2021 - Langemark-Poelkapelle; huurcontract Kortrijk d.d.

02.06.2020; kopie identiteitskaart van vriendin M. D.; brief van vriendin M. D.; boekje vriendin M. D.; bewijs adres Nederland d.d. 18.03.1999; uittreksel vreemdelingenregister d.d. 12.06.2008; gezinssamenstelling E. B. M., Menen d.d. 24.02.2021; geboorteakte E. M. O.; geboorteakte E. B. S. (halfbroer); geboorteakte E. B. H. (halfbroer); huwelijksakte moeder en stiefvader R.; huwelijksakte moeder en stiefvader R. vertaling; kopie Nederlands paspoort O. E. M.; kopie Nederlands paspoort S. E. B.; kopie Nederlands paspoort H. E. B.; geboorteakte van uw zoon R. A.; betaling DAVO december 2019; betaling DAVO januari 2020; betaling DAVO februari 2020; betaling DAVO maart 2020; betaling DAVO april 2020; betaling DAVO mei 2020; betaling DAVO juni 2020; diploma basisveiligheid VCA d.d. 19.03.2012; certificaat toegepaste rekenvaardigheden d.d. 04.10.2006; certificaat basis verkeerskennis d.d. 04.10.2006; certificaat metaal d.d. juli 2004; afsprakennota opleidingscontract als stagiaire kringloop d.d. 29.05.2018; beëindiging beroepsopleiding VDAB; inschrijvingsbewijs VDAB 2008; inschrijvingsbewijs VDAB 2009; inschrijvingsbewijs VDAB 2019; inschrijvingsbewijs VDAB 2020; loonbrief 19.03.2010 -22.03.2010; individuele rekening 19.03.2010 -22.03.2010; loonattest 19.03 -22.03.2010; tewerkstellingsattest 24.08 -19.11.2015; loonbrief 09.05 -15.05.2016; loonbrief 20.06 -27.06.2016; loonbrief 27.06 -30.06.2016; loonbrief 01.05 -07.05.2017; uw CV; mijn loopbaan VDAB 10.02.2021; jobsuggesties VDAB d.d. 10.02.2021; arbeidsovereenkomst OCMW Menen d.d. 30.06.2018; overeenkomst tijdelijke werkervaring OCMW Menen d.d. 04.06.2018; betalingsfiche OCMW Menen 25.07.2018; een brief van u; brief van moeder; brief van bureu; foto -R. A. (zoon); foto -A. en H.; foto -H. met A.; foto -C. met O. en A.; foto M. en R.; factuur Kringloopcentrum ZW-Vlaanderen 28.09.2020; factuur dienstverlening Wijkcentrum Noord (Overleie); begeleiding Wijkteams Kortrijk; onthaal CAW Zuid-West-Vlaanderen 17.08.2020; begeleiding OCMW Kortrijk; attest leefloon equivalent Kortrijk; dienstverlening Wijkcentrum Overleie R.

+++

U zit momenteel meerdere gevangenisstraffen uit en zal strafeinde bereiken op 09.08.2023.

U kan bezwaarlijk als debutant worden gezien in het overtreden van de verschillende strafwetten en het is duidelijk geworden dat u geen enkele les heeft getrokken uit de vele politionele tussenkomsten en uw voorgaande veroordelingen en dat u misdrijven blijft begaan. Informatie verkregen via de verbindingsambtenaar met Nederland bevestigt dat u alvorens u naar België verhuisde, woonachtig was in Nederland. In 1997 zou u in Nederland aangekomen zijn en in 1998 verwierf u er verblijfsrecht op basis van gezinshereniging met uw moeder. Als minderjarige kwam u er al snel in aanraking met de "kinderrechter", de maatregelen genomen door de "kinderrechter" hadden duidelijk niet het beoogde resultaat aangezien u als meerderjarige zowel in Nederland als nadien in België uw misdadig gedrag bleef verder zetten. In de Belgische politionele databanken bent u gekend voor een resem aan zeer uiteenlopende feiten en sinds u hier in 2008 aankwam, werd u maar liefst reeds 11 maal strafrechtelijk veroordeeld. Er is dan ook sprake van een lange reeks van delicten en gelet op uw talrijke veroordelingen wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren. Het feit dat u de neiging vertoont uw gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op openbare orde, verantwoorden (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I.).

Uit alles blijkt dat u reeds meerdere kansen kreeg van Justitie, u genoot meerdere gunstmaatregelen en er werden duidelijk inspanningen geleverd om u steeds opnieuw de hand te reiken en u de kans te geven u te herpakken. Dit was echter niet aan u besteed en u bleef volharden in het plegen van strafbare feiten.

Op 18.10.2008, u was amper enkele maanden in België, vernielde u zowel in Café B. als In Café 't B. een vensterruit. U werd voor deze feiten tot een geldboete veroordeeld op 08.04.2009. U gaat totaal voorbij aan de financiële gevolgen en de last die dergelijke zaken met zich mee brengen voor de eigenaars wat getuigt van een zeer egoïstische en weinig empathische ingesteldheid.

Op 12.12.2011 werd u veroordeeld tot een werkstraf van 60 uur ten gevolge van 2 diefstallen met braak, een poging tot diefstal met braak en een drietal gewone diefstallen. Door feiten van diefstal berokkent men belangrijke materiële schade aan de slachtoffers. Door bovendien binnen te dringen in een woning of een appartementsgebouw, kan men aan de slachtoffers ook belangrijke psychische schade, met name angstgevoelens, bezorgen. Uit het vonnis d.d. 12.12.2011 blijkt: "Uit de aard van de bewezen tenlasteleggingen blijkt dat het de drie beklagden [waaronder u] ontbreekt aan elementair normbesef. Andermans eigendom is voor hen kennelijk niet beschermenswaardig daar zij het zich zonder scrupules toe-eigenen zo ook ten overstaan van onschuldige burgers dewelke zodoende grovelijk in de privacy van hun eigen woonst werden geschonden. Dergelijke individuen dragen daardoor op rechtstreekse

wijze bij tot het verhoogd onveiligheidsgevoel bij de burger. Des te verwerpelijker nog is dat de betrokkenen deze ingesteldheid onder meer lieten gepaard gaan met braak in een particuliere woning, hetgeen aantoont dat zij er werkelijk alles voor over hebben om met een zeker gemak eigen profijt te halen." U kreeg de kans om uw maatschappelijke schuld in te lossen door middel van de uitvoering van een werkstraf, maar u trok hieruit, blijkens het gegeven dat u nadien nog meermaals veroordeeld werd, duidelijk niet de nodige lessen.

Op 03.11.2014 werd u tot een gevangenisstraf van 2 maanden met uitstel en een geldboete veroordeeld omdat tijdens een verkeerscontrole aan het licht gekomen was dat u het verzekeringsbewijs van uw auto vervalst had. U staat niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U beseft blijkbaar niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. De rechter hoopte dat een gevangenisstraf met uitstel en een geldboete u zouden confronteren met het laakbaar karakter van uw handelen en u ervan zouden weerhouden nieuwe misdrijven te plegen in de toekomst. Het u verleende uitstel diende uiteindelijk later ten uitvoer gebracht te worden.

Op 26.02.2015 werd u tot een gevangenisstraf van 4 maanden veroordeeld omdat u uw toenmalige echtgenote geslagen had. U was onder invloed van alcohol en mogelijks ook van drugs toen u deze feiten op 08.09.2014 pleegde en u verklaarde spijt te hebben van uw daden. Uit het vonnis d.d. 26.02.2015 blijkt: "1. De feiten zijn ernstig. De agressieve ingesteldheid van de beklagde [u] is een veelbetekenende uiting van een totaal gebrek aan zelfcontrole. De beklagde dient te beseffen dat discussies niet middels geweld dienen worden opgelost. [...] 5. De Rechtbank tilt er bijzonder zwaar aan dat de beklagde slagen toebrengt aan zijn partner met wie hij een duurzame affectieve en seksuele relatie had. Zijn partner die overigens ook de moeder van zijn kindje is, werd op een onaanvaardbare manier aangetast in haar fysieke integriteit."

Op 09.02.2016 wilde u een vals briefje van 50 euro gebruiken in een nachtwinkel te leper. U stelde te weten dat het een vals briefje was, u had het volgens uw verklaring ontvangen voor de betaling van een hoeveelheid cocaïne. Voor dit feit werd u op 15.05.2017 bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 maanden.

Op 18.04.2016 werd u nogmaals veroordeeld voor opzettelijke slagen aan uw ex-echtgenote, tevens belaagde en bedreigde u haar. U had bij de vorige veroordeling naar aanleiding van partnergeweld dan wel uw spijt betuigd, maar dat lijkt u toch niet echt gemeend te hebben. Uit het vonnis komt naar voor dat jullie een turbulente relatie hadden wat gebleken is uit de diverse politionele tussenkomsten binnen het gezin. Uw ex-echtgenote had besloten dat de situatie met u niet meer leefbaar was door uw drank- en drugsgebruik en besliste daarom de relatie te beëindigen. Op 08.02.2016 werd u een storingsverbod opgelegd. Zeer vroeg in de ochtend van 26.02.2016 ging u naar uw ex-echtgenote, bij het openen van de deur ontstond een discussie en greep u uw ex bij de keel terwijl u diverse bedreigingen uitte. Uw ex kon u buiten duwen waarop u op de deur begon te stampen. De buurvrouw wenste tussen te komen, doch zij werd door u achtervolgd. Nog geen zes uur later stelden de verbalisanten vast dat u alweer aan de woning van uw ex stond aan te bellen. Uit uw handelen blijkt een gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen alsook een immorele ingesteldheid. U vroeg een straf met uitstel gekoppeld aan probatievoorwaarden. De Rechtbank oordeelde dat een gevangenisstraf deels effectief/deels met probatieuitstel en een geldboete met probatieuitstel u het laakbaar karakter van uw handelen zou doen inzien en u ervan zou weerhouden in de toekomst nieuwe misdrijven te plegen. Met uitzondering van de reeds ondergane voorhechtenis werd de gevangenisstraf van 1 jaar uitgesteld voor de duur van 5 jaar. Gedurende een periode van 5 jaar diende u 14 voorwaarden, waarmee u ingestemd had, na te leven. U diende onder andere een behandeling te volgen voor uw drugs-, alcohol- en agressieproblematiek te volgen.

U hield zich echter niet aan de u opgelegde voorwaarden. Op 18.02.2017 trok u in de toiletten van het ziekenhuis te Menen een spiegel van de muur en verbrijzelde hem. Op 12.05.2017 vernielde u de ruit van de achterdeur van een woning en drong u er binnen. Voor deze feiten werd u veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 7 maanden. Uw houding is problematisch en kan ernstige gevolgen hebben voor de veiligheid van de samenleving.

Op 13.07.2017 stal u met een kompaan 3 flessen "Jack Daniels" en een fles "Eristoff" bij de Colruyt en op 18.07.2017 stal u met dezelfde medeplichtige nog eens 6 flessen "Jack Daniels". Voor deze feiten werd u op 05.02.2018 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden en een geldboete van 400 euro. Uit uw administratief dossier blijkt dat de politie tal van PVs diende op te stellen wegens openbare

dronkenschap. Alcoholgebruik hangt samen met agressie, overlast, ordeverstoring, antisociaal gedrag en geweld, Dit alles vergroot het onveiligheidsgevoel in de openbare ruimte.

Op 23.07.2017 stal u dan weer een broodje en een zak chips met de omstandigheid dat de diefstal gepleegd werd door middel van braak, inklimming of valse sleutels. U werd hiervoor veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden.

Op 02.09.2017 was u aanwezig op de "Wieltjesfeesten" te Menen. Het kwam daar tot een discussie tussen u en twee kraamhouders. Eén van de kraamhouders kon u kalmeren en u vertrok. Even later kwam u echter weer voor hun kraam zitten, stampte u een drankblikje kapot en begon u de kraamhouders uit te dagen. De kraamhouder probeerde u weer te kalmeren maar u haalde uit naar hem met het kapotte drankblikje, hij kreeg de scherpe kant van het blikje in zijn gezicht. De tweede kraamhouder snelde zijn vriend ter hulp en kreeg eveneens slagen van u. Twee getuigen verklaren dat u helemaal over uw toeren was en dat u duidelijk dronken was. U riep voortdurend "Allah". Het gegeven dat u onder voorwaarden stond, voorwaarden waar u nota bene zelf mee ingestemd had, betekende blijkbaar echt niks voor u. U bleef vastberaden uw verfoeilijk gedrag verderzetten, nogmaals werd duidelijk dat de kansen die Justitie u gaf niet aan u besteed waren aangezien deze u niet tot nadere inzichten brachten. U lijkt helemaal niet te beseffen dat zo'n gedrag uiterst storend is voor alle aanwezigen op dergelijke festiviteiten, bovendien kan een kapotgescheurd drankblik in iemands gezicht slaan zeer ernstige gevolgen hebben voor het slachtoffer. U was opgesloten in de gevangenis, maar weigerde te verschijnen op de terechtzitting waarin deze feiten gevonnis werden. De Rechter stelde vast dat het van kwaad naar erger evolueerde met u en u werd veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 9 maanden voor deze feiten. Het opleggen van probatievoorwaarden zou immers geen enkel nut gehad hebben zoals al was gebleken, u lapt ze toch constant aan uw laars.

Op 09.07.2019 stapte u onder invloed van verdovende middelen de winkel "Kruidvat" binnen. U riep "dit is een overval" en dreigde met een mes. U ging naar de kassa en eiste de inhoud van de kassa op bij de kassierster. Een tweede winkelbediende kwam nader en sprak u aan, vervolgens verliet u de winkel zonder buit. Uit het vonnis d.d. 03.09.2019 waarin deze feiten bestraft werden met een gevangenisstraf van 10 maanden blijkt dat de Rechtbank bij de bestraffing rekening hield met o.a.: " De vaststelling dat de beklaagde [u] in het verleden reeds herhaalde malen met justitie in aanraking kwam voor gelijkaardige feiten en reeds herhaalde kansen heeft gekregen, die blijkbaar niet naar waarde werden geschat. Het evolueert van kwaad naar erger. In zulke omstandigheden dient vanuit maatschappelijk standpunt een strenge bestraffing te worden opgelegd. Alleen op die wijze kan de beklaagde [u] tot het besef worden gebracht dat hij zijn houding moet verbeteren in plaats van op gemakzuchtige wijze verder te gaan met het plegen van criminele feiten. Er kunnen terzake geen verdere gunsten meer worden toegestaan." Het is een feit van algemene bekendheid dat dergelijke gebeurtenissen veelal een hevige impact hebben op de slachtoffers. U heeft enkel en alleen voor uw eigen financiële gewin de slachtoffers in een beangstigende situatie gebracht en een grove inbreuk op hun persoonlijke levenssfeer gemaakt. Opnieuw hield u geen rekening met het veiligheidsgevoel dat door dergelijke feiten in het gedrang kwam, noch met het trauma waarmee u de slachtoffers mogelijks opzadelde. Dit soort feiten veroorzaken gevoelens van angst en onveiligheid binnen de samenleving. Extra bezwarend is dan ook nog dat het feit gebeurde in de uitoefening van de professionele werkzaamheden als kassierster en winkelbediende bij "Kruidvat", zodat de slachtoffers, ook op professioneel vlak, in de toekomst wellicht nog et de traumatische gevolgen van de feiten zullen geconfronteerd worden

Uw laatste veroordeling dateert dan misschien wel van 03.09.2019: u heeft intussen duidelijk niet stilgezeten. Op 21.01.2020 stelde de Politie van de politiezone VLAS een bestuurlijk verslag op voor de Burgemeester van Kortrijk. Uit dit bestuurlijk verslag blijkt: "Sinds eind 2019 is het aantal strafbare feiten gepleegd door betrokkene in een heuse stroomversnelling geraakt. Hij maakt zich schuldig aan het verstoren van de openbare orde en dit meestal onder invloed van hard drugs en/of alcohol. Betrokkene werd tijdens de vaststellingen vaak aangetroffen in het bezit van allerhande wapens gaande van messen, een namaak pistool, dartspijlen en schroevendraaiers. In de uitgangsbuurt van Kortrijk maakt hij zich veelvuldig schuldig aan het lastigvallen van voorbijgangers, telkens onder invloed. Door zijn overmatig alcohol- en druggebruik lijdt betrokkene aan allerhande stemmingswisselingen waarbij hij dreigde om zuur te gieten over anderen, om anderen te verbranden. R. C. houdt zich vaak op in de omgeving van het CAW in de (...) 40 te Kortrijk. Als hij niet binnen geraakt in de nachtopvang, kraakt hij panden in de onmiddellijke omgeving. De teamcoördinator mobiel en outreachend onthaalteam thuisloosheid - nachtopvang had een gesprek met R. C.. Ze wou hem duidelijk maken dat hij niet meer welkom was en geschorst werd daar hij telkens voor de nodige problemen zorgde. Ook bij het regionaal crisisnetwerk Kortrijk en bij het CAW (de inloop) is hij niet meer welkom. Het gesprek liep al snel uit de

hand en eindigde in zware dreigementen naar de werking van de nachtopvang toe. Hij uitte tevens bedreigingen naar het gebouw van de nachtopvang en uiteindelijk bedreigde hij de teamcoördinator en haar collega en dit in niet mis te verstane bewoordingen. Het is dus heel erg gesteld als een instantie en hun medewerkers die instaan voor de opvang van mensen met de schrik op het lijf de komst van betrokkene moeten afwachten hopen dat hij niet zal komen opdagen."

Ten gevolge van de verontrustende politionele berichtgeving rond uw gedrag besliste de Burgemeester van Kortrijk op 11.02.2020 om u gedurende een maand een plaatsverbod op te leggen voor de binnenstad en de buurt van de (...). Voorafgaandelijk, namelijk op 03.02.2020, had u een gesprek met de veiligheidscoördinator van de stad. Tijdens dat gesprek liet u o.a. optekenen dat u akkoord ging met de bestuurlijke maatregel en u beloofde een maand lang het publiek domein te mijden.

U gaf toe intraveneus speed te gebruiken en u nam zich voor om tijdens die maand na te denken, contact op te nemen met de drughulpverlening en met het OCMW met het oog op begeleiding richting een zinvolle dagbesteding.

Aansluitend op het verlopen van het plaatsverbod herbegon echter alle ellende en in een schrijven d.d. 03.12.2020 verzocht de Burgemeester van Kortrijk uiteindelijk de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie om na te gaan of uw verblijfsrecht mogelijks beëindigd kan worden. Uit dit schrijven blijkt: "[...] Bij de interventieploegen van de lokale politie is R. C. berucht voor zijn explosief agressieve aard, zijn onvoorspelbare stemmingswisselingen, de totale onmogelijkheid om met hem een redelijk gesprek te voeren en zijn misbruik van alcohol en harddrugs. Niet zelden draagt hij wapens op straat: bij fouille vinden de agenten messen en schroevendraaiers in zijn zakken, bankkaartmessen tot zelfs een dartspijl verstopt in één van zijn mouwen. Hij wordt door de interveniërende politie en de telkens opgeroepen officieren van bestuurlijke of gerechtelijke politie bij herhaling ingeschat als een gevaar voor zichzelf en voor derden'. Vaak rest geen andere optie dan hem te boeien en bestuurlijk op te sluiten. Dienstvoertuigen moeten na transport soms grondig gepoetst worden omdat hij tijdens het overbrengen voortdurend het interieur bespuugt of hysterisch met zijn hoofd tegen de ramen blijft beuken. Soms besmeurt hij heel de cel met zijn bloed waardoor die tijdelijk buiten gebruik is en door een gespecialiseerd bedrijf moet worden gereinigd. R. C. ontploft bij het geringste voorval dat hij als een tegenslag, een onrecht of een aanval ervaart. In amper enkele seconden transformeert hij in een onbedaarlijke woesteling die met wijd opengesperde ogen onsamenhangend brult en met een ongeziene vernielkracht mensen en goederen rondom hem te lijf gaat. Op kalme momenten bekent hij dat hij royaal cocaïne en speed gebruikt en dat deze stimulerende middelen hem mateloos opfokken. Hij geeft zelf toe dat de combinatie van zijn gewelddadige inborst en zijn excessief middelenmisbruik hem een te duchten risico voor de openbare veiligheid maakt. Bij gerechtelijke fouilles worden in zijn kledij of bezittingen inderdaad geregeld amfetamines, drugsputten e.d. aangetroffen. Bij herhaling stelt de politie vast dat R. C. onder voorwaarden staat, daarvoor geseind staat en die voorwaarden schendt. Al te vaak omdat angstige burgers het noodnummer bellen omdat hij stomdronken en/of onder invloed van andere drugs op straat loopt te tieren of in appartementen vernielingen aanbrengt. Het is zonneklaar dat hij de hem opgelegde voorwaarden (onder meer geen strafbare feiten plegen, zich onthouden van elk alcoholmisbruik en contact met het drugmilieu mijden) vierkant aan zijn laars lapt. Zo goed als zijn hele kennissenkring is sterk druggerelateerd en zijn forse historiek van openbare dronkenschap laat geen twijfel bestaan over zijn zucht naar grote hoeveelheden alcohol. Het verplegend personeel van de spoedafdeling van het academisch ziekenhuis Groninge kent R. C. helaas al te goed. Als hij er moet verzorgd worden na moeilijkheden in de stad (sniwonden e.d.) zet hij heel de vleugel op stellen, brult hij alle patiënten wakker en hebben de artsen de grootst mogelijke moeite om hem de nodige zorgen toe te dienen. R. zelf lijkt op die momenten die spanningen en al die aandacht van politie en verpleegkundigen best grappig te vinden. R. C. heeft geen vaste verblijfplaats. Hij frequenteert het milieu van dak- en thuislozen en verblijft af en toe voor korte periodes bij kennissen. Voortdurend ontaardt zijn aanwezigheid in venijnige conflicten naar aanleiding van diefstallen, afpersingen, opzettelijke slagen en verwondingen die uitmonden in een niet aflatende stroom van handtastelijkheden, beschadigingen, dreigementen en revanches. Wanneer R. C. zich op een dag [gaai om 11.03.2020/ aanmeldt bij het OCMW van Kortrijk met de vraag naar extra steungeld en hem dat wordt geweigerd, gaat hij volledig door het lint. Hij scheurt zijn kledij stuk, begint op zichzelf te slaan, zwaait in het rond met een stoel en tiert dat hij geld móét krijgen of dat hij mensen zal vermoorden. De maatschappelijk werkster slaagt erin uit het lokaal weg te vluchten. Daarop stormt ook hij de gespreksruimte uit en beukt met zijn hoofd het veiligheidsglas van het inkomsas stuk. Door de hevige klap barst deze versterkte glazen veiligheidsdeur en zwiept ze open. De toegesnelde politie dient R. te evacueren uit het gebouw omdat hij nog steeds buiten zinnen is. Op de spoedafdeling wordt vastgesteld dat hij zichzelf een zware hersenschudding heeft toegebracht. Omdat hij onder de medewerkers van het OCMW al geboekstaafd stond als

"gevaarlijk en gewelddadig" en deze uitbarsting van agressie zo ernstig was, wordt hem de week nadien fysiek de toegang tot de OCMW-gebouwen verboden. Naar aanleiding van dat gesprek wordt hem - alweer - een blank wapen (ditmaal een potige jachtdolk) afgenomen dat trekkensklaar in zijn rugzak stak. In de daarop volgende weken blijft R. zich geagiteerd tot verbaal agressief opstellen tegenover de OCMW-medewerkers. Om alle rechtstreeks contact met hem te vermijden, wordt zijn leefgeld op een bankrekening gestort. Na een periode van dakloosheid regelt het Kortrijkse OCMW in juni 2020 een studio voor hem in het centrum van de stad. Al na enkele maanden klaagt de huiseigenaar over het problematisch en agressief gedrag van zijn nieuwe huurder. Uiteindelijk vernielt die een deel van de gemeenschappelijke keuken en stampt hij de voordeur van het gebouw in. Voor het OCMW is dan de maat vol: R. wordt uit de woning gezet en belandt dus opnieuw op straat. Bovendien wordt op 18 juni 2020 ook zijn financiële steun stopgezet omdat hij niet langer in regel is met zijn verblijfstoestand en geen domicilie meer heeft. [...]"

Uit al hetgeen wat supra beschreven werd, blijkt zeer duidelijk dat uw gedrag al zeer lang uiterst problematisch is (voor de volledigheid wordt opgemerkt dat niet alle feiten die door u gepleegd werden, hier aan bod kwamen: de opsomming van uw gerechtelijke inbreuken in de nationale politionele databank beslaat niet minder dan 7 bladzijden en dan hebben we het alleen nog maar over België). U kreeg vanuit verschillende hoeken mogelijkheden aangeboden om u te herpakken maar niks baatte. Tevens blijkt dat u al heel lang kampt met een alcohol- en drugsverslaving en dat u een agressieprobleem heeft. Hoewel u die problematiek al heel lang had kunnen proberen aanpakken, bleef u, veelal onder invloed, feiten plegen. U lijkt niet echt in te zien dat uw gedrag onaanvaardbaar is en dat u dient te veranderen. Doorleefd schuldgevoel of spijt na een misdrijf of wangedrag lijkt u totaal vreemd anders zou u niet voortdurend gelijkaardige feiten blijven plegen.

In een schrijven dat u opstelde naar aanleiding van het nieuws dat overwogen werd uw verblijfsrecht te beëindigen, betuigt u uitgebreid uw spijt voor de fouten die u maakte en vraagt u een kans om te uzelf te bewijzen en alles weer recht te zetten. U verklaart dat u het goed vindt dat u een tijdje in de gevangenis zit omdat u van daar uit eraan kan werken om op het goede spoor te komen en er kan nadenken over de fouten die u begaan heeft. U wil hard gaan werken en uw best doen om uw schulden af te betalen. U verwijst naar de moeilijkheden die u kende en naar uw verslaving. U geeft aan een duurzame relatie te hebben met D. M.. Ook uw partner voegde een schrijven toe waarin zij onder andere aangeeft dat u oprecht bezig was met het weer op orde krijgen van uw leven en dat zij u gedurende jullie relatie enorm zag veranderen. U gaf aan dat u dankzij uw partner weer gelukkig werd en begon in te zien dat u verkeerd bezig was en begon u te werken aan uw verslaving. U meent dat u al een jaar goed bezig was voordat u zich bij de gevangenis te leper diende te melden. Het is niet onredelijk vragen te stellen bij de oprechtheid van de door u geuite spijtbetuigingen. U verwijst naar de vele problemen die u in het verleden kende, het moge echter duidelijk wezen dat negatieve levenservaringen geen vrijgeleide zijn om zich op ernstige wijze te blijven misdragen. Zoals supra aangehaald begon uw criminele parcours reeds toen u nog minderjarig was en kreeg u tal van kansen u te herpakken. In plaats van u te herpakken evolueerde het van kwaad naar erger. Noch een verhuis naar een nieuwe omgeving, noch uw huwelijk, noch de geboorte van uw zoon, noch eerdere veroordelingen en gevangenisstraffen, noch opgelegde voorwaarden motiveerden u in het verleden om uw gedrag ingrijpend en blijvend te veranderen. U bleef volharden in uw destructief gedrag. Ook in het verleden gaf u al aan spijt te hebben, doch bracht dit geen (blijvende) verandering in uw gedrag met zich mee. Mogelijks biedt uw nieuwe partner de steun die u nodig heeft om daadwerkelijk te veranderen, het risico dat u de openbare orde opnieuw zal schaden, weegt gezien uw strafverleden en uw problematiek echter zwaarder door. Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat uw alcohol- en drugsverslaving alsook uw agressieprobleem behandeld en onder controle zijn. Bovendien kan opgemerkt worden dat ook uw huidige relatie reeds moeilijkheden kende, dat blijkt immers uit het gegeven dat de politie reeds opgeroepen werd om tussen te komen bij problemen. Op 17.04.2020 was er al een incident waarbij u de voordeur van het kot waar D. M. verbleef beschadigde (PV nummer .../2020 d.d. 17.04.2020). Op 18.04.2020 kreeg de politie nog meldingen vanop het kot adres van D. M. (PV nummer: .../20 d.d. 18.04.2020). Blijkbaar werd u, in bijzijn van de politie, om 06u50 reeds door D. M. verteld dat zij jullie relatie als voltooid zag. De politie maande u daarop aan de plaats te verlaten en niet meer terug te keren. U keerde echter nog terug en toen u enkele uren later stond te roepen en te tieren op straat om de aandacht van D. M. te trekken, besloot de politie u bestuurlijk te arresteren. Op 10.10.2020 legde D. M. nog klacht neer tegen u wegens opzettelijke beschadigingen (PV nummer: .../20 d.d. 10.10.2020). U zou dronken naar haar kot gekomen zijn, zij probeerde u nogmaals duidelijk maken dat de relatie definitief ten einde was maar u wou niet weggaan en bonkte op haar deur. De deurlijst begon los te komen, plaasterwerk viel en om ergere beschadigingen te voorkomen zou D. M. u dan toch binnen gelaten hebben. Na 's ochtends de schade te hebben opgeruimd, bent u uiteindelijk vertrokken. Uit het PV blijkt dat mevrouw D. vreesde

dat nog steeds niet tot u doorgedrongen was dat zij u niet meer wilde zien en dat zij zeer veel schrik had dat u haar zou blijven lastigvallen. Uw verklaringen m.b.t. de gebeurtenissen van 10.10.2020 zijn ietwat anders (PV nummer: .../20) maar eindigen als volgt: "Ik verneem van jullie diensten dat D. M. niet langer een relatie wil met mij en wil dat ik haar voortaan volledig met rust laat. Ik zeg hierop dat ik haar niet nodig heb en perfect zonder haar kan. Ik moet wel zeggen dat ik mij zorgen maak om haar, omdat zij met de verkeerde mensen omgaat. Godzijdank dat zij mij nooit meer wenst te zien, ik ben daar dankbaar voor." Hoewel uit de voorgelegde stukken blijkt dat jullie relatie inmiddels weer opgepikt hebben, kan uit voorgaande wel afgeleid worden dat jullie relatie op zijn minst turbulent genoemd kan worden en niet volstaat als garantie dat u niet langer een gevaar vormt voor de openbare orde. Hoewel u stelde dat u het jaar voor u zich bij de gevangenis van leper diende te melden, goed bezig was, diende de politie niet enkel tussen te komen voor problemen tussen u en mevrouw D. Er werden immers meerdere PV's opgesteld om verscheidene redenen. Toen de politie u op 25.09.2020 in het kader van de uitvoering van een bevel tot gevangenneming fouilleerde, troffen zij bijvoorbeeld nog een spuit met een gebruikershoeveelheid speed op u aan (PV nummer: .../2020). Zelfs toen u nadien in strafonderbreking was, kon u het niet laten uw aberrant gedrag verder te zetten. Op 12.10.2020 brak u nog de glazen voordeur en sloeg u een gat in de keukenmuur van het appartementsgebouw waar u via het OCMW een appartement huurde (PV nummer: .../2020 d.d.13.10.2020) en wanneer de politie u op 13.10.2020 fouilleert treffen ze een mes aan dat in dichtgeklapte toestand op een bankkaart gelijkt (PV nummer: .../2020). Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat de lijst van PV's langer is dan de voorbeelden die hierboven ter illustratie toegelicht werden.

Gezien uw strafverleden en de problematiek waarmee u kampt, bestaat een reëel risico dat u na uw vrijstelling vroeg of laat weer zal overgaan tot het plegen van nieuwe feiten. Daar u het gebruik van geweld niet schuwt en vaak gewapend en onder invloed van alcohol of drugs rondloopt, bestaat daarbij het risico dat slachtoffers verwond worden en mogelijks blijvende beperkingen zouden overhouden. Het voorhanden hebben van wapens kan leiden tot het gebruik ervan en kan dus een onaanvaardbaar risico voor de veiligheid van personen met zich meebrengen bovendien veroorzaakt dit gevoelens van onveiligheid in de samenleving.

Het gedrag dat u reeds heel lang vertoont, getuigt overduidelijk van een totaal misprijzen voor andermans fysische en psychische integriteit, alsook andermans bezit, een gebrek aan normbesef, een gewelddadige, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. Uit de feiten blijkt een asociaal, onbetrouwbaar en gewelddadig karakter. Uw alcohol- en drugsverslaving in combinatie met uw agressieve ingesteldheid maken dat u gevaarlijk uit de hoek kan komen. De vaststellingen dat u voor u in België kwam wonen reeds veelvuldig in contact kwam met de Nederlandse Justitie, dat u sinds u in België verblijft reeds 11 keer correctioneel veroordeeld werd voor een veelheid aan criminele feiten en dat de politie zeer vaak diende tussen te komen bij incidenten waarbij u betrokken was, wijst er voorts op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Het risico dat u ook in de toekomst weer strafbare feiten zal plegen, is te groot. Zoals gezegd liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u uw verslavings- en agressieproblematiek inmiddels onder controle heeft. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

+++

Van 03.08.2009 tot 12.04.2016 was u gehuwd met E. B. B. (geboren te Laaroui-B-Bouyahie op 16.09.1992, C- kaart geldig tot 14.03.2024, Marokkaanse nationaliteit). Uit jullie relatie werd één zoon geboren: R. A. (geboren op 06.06.2012 te Menen, identiteitsbewijs voor kinderen geldig tot 01.02.2023, Marokkaanse nationaliteit). Sinds 12.10.2016 staat u niet meer officieel ingeschreven bij uw ex-echtgenote en uw zoon. Uw relatie met mevrouw E. B. is niet langer van dien aard dat zij onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) valt. Op het moment van de redactie van onderhavige beslissing ontving u nog geen bezoek van uw zoon in de gevangenis.

Het bestaan van een gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (cf. EHRM (GK) 2 november 2010, Çerife

Yigit/Turkije, § 93 en EHRM (GK) 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150; zie ook EHRM 13 juli 2000, Scozzari en Giunta/Italië, § 221; EHRM 27 april 2000, L./Finland, § 101; EHRM 13 juni 1979, Marckx/België, § 45). Bijgevolg moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (zie EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150). Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) blijkt dat een kind dat wordt geboren uit een gehuwd of samenwonend koppel, ipso iure deel uitmaakt van dit gezin en dat bijgevolg vanaf de geboorte, en door het loutere feit ervan, een band ontstaat tussen dit kind en zijn ouders die een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM uitmaakt (EHRM (GK) 2 november 2010, Çerife YiQit/TurkiJe, § 94; EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 21 december 2001, Sen/Nederland, § 28; EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 60; EHRM 19 februari 1996, Gül/Zwitserland, § 32; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30; EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44-45). De gezinsband tussen een ouder en zijn minderjarig kind wordt in principe verondersteld. De (echt)scheiding van de ouders maakt geen einde aan deze als gezinsleven geldende natuurlijke band tussen ouder en kind (EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44 en 50; zie ook Europese Commissie voor de Rechten van de Mens (hierna: ECRM) 13 juli 1987, Irten/Bondsrepubliek Duitsland), ook niet ten aanzien van de ouder die hierdoor niet langer samenwoont met het kind (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 21 juni 1988, Berrehab/Nederland, § 21). Om het bestaan van een beschermingswaardig gezinsleven vast stellen, is de samenwoning van de ouder met het minderjarig kind aldus niet noodzakelijk; wel moeten factoren aanwezig zijn die maken dat de relatie tussen de betrokken ouder en het minderjarig kind voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren (EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30).

U legt naast een geboorteakte, een aantal foto's van uw zoon alsook een aantal overschrijvingen van het OCMW van Kortrijk aan de Dienst voor Alimentatievorderingen (DAVO) te Kortrijk voor (maanden december 2019 tot juni 2020). In uw schrijven toegevoegd aan uw hoorrecht geeft u m.b.t. uw zoon aan dat u een zware scheiding had en uw zoon niet zag; dat u er wil zijn voor hem; dat u voor uw zoon via DAVO moet betalen; dat u hem niet veel ziet in uw leven; dat u hem graag wil grootbrengen; dat u hem nog veel moet leren; dat hij u hard nodig heeft en dat u weet hoe het is om zonder vader op te groeien. Er kan opgemerkt worden dat de Dienst voor Alimentatievorderingen pas ingeschakeld wordt wanneer onderhoudsgeld niet wordt betaald, u kwam dus duidelijk uw verplichtingen niet na. U gaf zelf ook aan meerdere jaren als dakloze te hebben geleefd, daarnaast blijkt dat u al heel lang kampt met drugs-, drank- en agressieproblemen, dan is het uiteraard moeilijk een standvastige relatie te onderhouden met een klein kind. U legt verder geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonst of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw zoon. U toont niet aan of u deelt in de beslissingen over zijn opvoeding, hoe u contact met hem onderhoudt, of er een bezoekregeling is, of u hem regelmatig belt, et cetera. Er liggen momenteel geen sluitende bewijzen voor die aantonen dat er nog steeds een hechte band zou bestaan tussen u en uw zoon. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat jullie relatie nog steeds als effectief gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM te beschouwen is. Het feit dat u een zoon had, heeft u niet aangezet tot een gedragswijziging, integendeel u evolueerde van kwaad naar erger. Dit getuigt allerminst van verantwoordelijkheid tegenover uw zoon, zoals van het ouderlijk gezag zou mogen verwacht worden. In het schrijven van de Burgemeester van Kortrijk kan gelezen worden: "R. C. is wettelijk gescheiden en heeft een zoon uit een vorige relatie die voltijds bij de moeder leeft. Die moeder duikt onder voor haar ex-echtgenoot en wil geenszins dat het kind in contact komt met de vader."

Indien er van uit gegaan zou worden dat aangetoond werd dat de relatie tussen u en uw zoon voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren, quod non, kan opgemerkt worden dat uit het tweede lid van artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die u dan zou kunnen doen gelden, er zijn, zoals supra reed aangetoond, immers ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarig kind heeft hoe dan ook niet dezelfde ontwrichtende impact op diens leven als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kind, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar de ouder zal worden uitgewezen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Ünur/Nederland; EHRM 8

januari 2009, Grant/het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/Het Verenigd Koninkrijk). Het is niet onredelijk aan te nemen dat uw zoon inmiddels reeds gewend is aan uw afwezigheid als vader. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en/of internet vanuit het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw zoon mits begeleiding van een volwassene of indien hij wat ouder is u niet zou kunnen opzoeken daar waar u zich zal vestigen. Het is niet omdat de relatie met uw ex-echtgenote niet goed is, dat voorgaande onmogelijk zou zijn. Uw ex-echtgenote is tevens uw stiefzus, mogelijks kan uw moeder of stiefvader uw zoon begeleiden om u te komen bezoeken. Dat, indien u het contact wenst te herstellen of te intensiveren, dit moeilijker zal verlopen wanneer u geen recht op verblijf in België meer heeft, is enkel en alleen te wijten aan uw eigen gedrag. U kan ook vanuit het buitenland onderhoudsgeld betalen middels overschrijvingen. Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)).

U verklaarde een duurzame relatie te hebben met D. M. (geboren op 10.03.1997 te Jette, Belgische nationaliteit). Zij bevestigde een relatie met u te hebben in een toegevoegd schrijven. Daarnaast werden ook een aantal foto's en brieven die ze aan u schreef, voorgelegd. Zij bezoekt u regelmatig in de gevangenis en u gaf aan dagelijks met haar te bellen vanuit de gevangenis alsook elkaar vaak te schrijven. Jullie geven beiden aan de intentie te hebben na uw vrijstelling te gaan samenwonen en zelfs huwelijksplannen te hebben.

Zoals supra reeds aangegeven, kende jullie relatie, ondanks het gegeven dat jullie tot noch toe nooit langdurig samengewoond hebben (jullie stonden nooit officieel op eenzelfde adres ingeschreven), reeds een turbulent verloop en werd de politie al meermaals ingeschakeld ten gevolge van problemen tussen jullie. Op 18.04.2020 vertelde D. M. u in bijzijn van de politie dat zij jullie relatie als voltooid zag (PV nummer; .../20) en op 10.10.2020, amper 6 maanden geleden, legde zij nog klacht tegen u neer wegens opzettelijke beschadigingen en gaf zij aan te vrezen dat nog steeds niet tot u doorgedrongen was dat zij u niet meer wilde zien (PV nummer: .../20 d.d. 10.10.2020). De vraag of jullie relatie weldegelijk een dergelijk duurzaam en stabiel karakter heeft zodat zij onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) valt, kan gezien deze elementen terecht gesteld worden.

Zelfs indien onomstotelijk aangetoond zou zijn dat uw relatie met D. M. van dien aard is dat ze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM zou vallen, quod non, wordt op geen enkele manier aangetoond dat er onoverkomelijke hinderpalen zouden bestaan die de voortzetting van uw relatie met D. M. buiten België verhinderen, evenmin blijkt dat u deze relatie enkel in België verder zou kunnen zetten. Het loutere feit dat zij enige moeilijkheden zou kunnen ondervinden, volstaat niet. Mevrouw geeft in haar schrijven zelf aan dat zij al van bij aanvang van jullie relatie op de hoogte was van uw criminele verleden. Ze had dan ook kunnen vermoeden dat uw volgehouden crimineel gedrag mogelijkerwijze gevolgen zou hebben voor een (toekomstig) gezinsleven. Uiteraard kan D. M. er ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Marokko of een andere plaats waar u zou verblijven. Zij kan België immers vrijelijk in- en uitreizen. Dat het uitbouwen van een gezinsleven bemoeilijkt wordt door een beëindiging van uw verblijf in België, is enkel en allen te wijten aan uw volgehouden crimineel gedrag en het gevaar dat daardoor van u uitgaat. Nogmaals wordt er op gewezen dat het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezins- en familieleven niet absoluut is en dat een inmenging mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren.

U verwees in uw hoorrecht ook naar de aanwezigheid van uw moeder (E. M. O., geboren te El Hoceima op 01.01.1965, E+ kaart geldig tot 14.03.2024, Nederlandse nationaliteit), uw stiefvader (E. B. M., geboren op 12.03.1970 te Beni Bouyahie, Belgische nationaliteit sinds 13.02.2020) en twee halfbroers (E. B. S., geboren te 's-Gravenhage op 18.12.2000, E+ kaart geldig tot 19.07.2023, Nederlandse nationaliteit; E. B. H., geboren te 's-Gravenhage op 29.08.2003, Belgische nationaliteit sinds 13.02.2020) in België. Tijdens uw huidige detentie kreeg u nog geen bezoek van één van deze

familieleden. U legde wel een schrijven van uw moeder voor alsook enkele foto's van uw familie. De relatie tussen (stiefouders en meerderjarige kinderen en tussen (halfbroers valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier en uit de door u voorgelegde documenten blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en één van de vermelde familieleden. Sinds 12.04.2010 stond u niet meer officieel ingeschreven op eenzelfde adres als uw moeder, stiefvader en halfbroers. De aanwezigheid van uw familie heeft u er trouwens niet van kunnen weerhouden u steeds opnieuw te misdragen. Uit de omstandigheid dat u na uw vrijstelling uit de gevangenis mogelijks bij uw moeder zou kunnen gaan wonen (dat geeft u aan in uw schrijven), kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw moeder worden afgeleid. Bovendien kunnen zij u vanuit België ook steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Uw familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u daar waar u zich zal vestigen alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Dat uw contact met hen moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen. Uw leeftijd (35) laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Er worden een aantal documenten voorgelegd waaruit blijkt dat uw moeder kampt met een aantal medische problemen en dat zij als invalide +66% arbeidsongeschikt is. Uit de voorgelegde documenten blijkt geenszins dat uw aanwezigheid en/of hulp noodzakelijk is voor uw moeder. Bovendien heeft zij haar echtgenoot en twee andere zonen die haar indien nodig kunnen bijstaan. Daarnaast bestaan er diverse diensten die thuishulp aanbieden. Met de voorgelegde documenten wordt evenmin aangetoond dat uw moeder niet zou kunnen reizen en u niet zou kunnen bezoeken daar waar u zich zou vestigen wanneer u niet langer in België mag verblijven. Meer nog, in een doktersbriefje d.d. 01.02.2021 wordt vermeld dat zij die week naar Marokko zal reizen om haar zieke vader te bezoeken.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

+++

Het wordt niet betwist dat het opleggen van een inreisverbod een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent in 2008, toen u 22 à 23 jaar oud was, vanuit Nederland naar België gekomen. Momenteel bent u 35 jaar oud, het grootste deel van uw leven bracht u dus buiten België door. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelde. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar uw herkomstland dan wel een derde land. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

De contacten met uw vrienden alhier kunnen via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft, onderhouden worden.

Hoewel u verklaarde slechts 4 maal naar Marokko teruggekeerd te zijn nadat u er vertrok, kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met

Marokko alwaar u geboren en tot uw 12^e opgegroeid bent. U spreekt de taal en heeft er ongetwijfeld nog familie die u kunnen helpen bij uw herintegratie aldaar. U geeft aan geen Arabisch te kunnen lezen en schrijven maar aangezien u er tot uw twaalfde woonde kan toch aangenomen worden dat u er enige scholing kreeg en dus wel basiskennis heeft. Indien u de taal werkelijk niet kan lezen of schrijven, kan u dat leren. Het gegeven dat u de taal (matig) spreekt kan daarbij alleen maar in uw voordeel werken. U gaf dan wel aan geen familie te hebben in Marokko, zoals reeds vermeld, legde u eveneens een doktersbriefje d.d. 01.02.2021 van uw moeder voor waaruit blijkt dat zij naar Marokko zou gaan om haar zieke vader te bezoeken. Het is niet onredelijk aan te nemen dat haar vader (uw grootvader) niet de enige familie is die uw moeder (en bijgevolg u) nog heeft in Marokko. Hoe dan ook bent u inmiddels een volwassen man die zelfs zonder familie, opnieuw een kennissenkring en sociaal netwerk zou moeten kunnen uitbouwen in een ander land. Bovendien kan uw familie in België u, desgewenst, ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Marokkaanse samenleving, eventueel door financiële steun of door het aanspreken van familieleden en/of kennissen die zij nog zouden hebben in het herkomstland. Iemand van uw familie zou u eventueel zelfs tijdelijk kunnen vergezellen.

U legde een aantal loonbriefjes, inschrijvingsbewijzen bij de VDAB, een CV, een arbeidsovereenkomst, jobsuggesties, loopbaangegevens, bewijzen van cursussen die u volgde en dergelijke voor. Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt hebt, bereid bent te werken in de toekomst en enkele cursussen volgde, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Trouwens, voor zover u een reële kans zou maken op de Belgische arbeidsmarkt zou toch mogen verwacht worden dat u intussen duidelijke economische banden zou hebben opgebouwd en zou kunnen buigen op een duidelijk werkverleden. U kon immers reeds sinds 2009 deelnemen aan de arbeidsmarkt maar werkte vaker niet dan wel en u slaagde er nooit in een lang dienstverband aan te gaan bij werkgevers op de Belgische arbeidsmarkt. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Marokko, dan wel elders, geen job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. De werkervaring die u in België opgedaan heeft, alsook de cursussen die u volgde, kunnen alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job elders.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of de gezondheidstoestand van familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

+++

U heeft niet getwijfeld om de openbare orde ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het handhaven van de openbare orde, uw familiale en medische situatie, en het feit dat u een actuele en werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt, is een Inreisverbod 10 jaar proportioneel. Het staat u bovendien vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende 10 jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen in het kader van een recht op gezins- en familiaal leven, overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen terzake. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van:

“artikel 22, §1, 1° Vreemdelingenwet juncto het materieel motiveringsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.”

Het eerste middel wordt als volgt toegelicht:

“9. Artikel 22, §1, 1° Vreemdelingenwet voorziet dat de Minister een einde kan maken aan aan het verblijf van een gevestigde onderdaan van een derde land omwille van ernstige redenen van openbare orde of de nationale veiligheid.

Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

Het evenredigheidsbeginsel is door hoge rechtscolleges die eraan mogen toetsen inherent gemaakt aan het gelijkheidsbeginsel. Het kan worden aangewend als een zelfstandig rechtsbeginsel en maatstaf ter beoordeling van de wijze waarop een overheid haar bevoegdheid gebruikt tot verwezenlijking van een algemeen belang dat conflicteert met andere beschermenswaardige algemene of private belangen. Het evenredigheidsbeginsel ziet m.a.w. toe op het resultaat van de door de overheid door te voeren belangenafweging.

Het materieel motiveringsbeginsel schrijft voor dat iedere bestuurshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen en redelijkheid aanvaardbaar zijn.

10. De toepassing van artikel 22, §1, 1° Vreemdelingenwet wordt door verwerende partij als volgt verantwoord :

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden en voorgelegde documenten wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

De vraag stelt zich of het gedrag van verzoeker op heden een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Werkelijk

Het blijkt dat verzoeker in strafuitvoering zit tot 9 augustus 2023, zijnde nog bijna 2,5 jaar. In principe, behoudens vervroegde invrijheidsstelling zal verzoeker zich aldus niet meer in de maatschappij kunnen begeven voor 9 augustus 2023.

Verzoeker is momenteel bezig aan zijn reclassering vanuit de gevangenis met als prioriteit afkicken van alcohol en drugs.

Gezien de gevangenschap van verzoeker is er op vandaag evident geen werkelijke bedreiging voor de samenleving.

Actueel

De laatste strafrechtelijke veroordeling van verzoeker dateert van 3 september 2019, voor feiten van 8 juli 2019. Dit betreft bijna twee jaar geleden. Er is geen sprake meer van een actuele bedreiging.

Maar er is meer.

Het heeft dus méér dan één jaar geduurd alvorens verzoeker gevangen werd genomen naar aanleiding van zijn laatste veroordeling. De veroordeling dateert van 3 september 2019 en verzoeker werd pas op 25 september 2020 gevangen genomen.

Echter, drie dagen daarna werd verzoeker in strafonderbreking geplaatst in afwachting van een enkelband. Zo'n groot gevaar voor de samenleving kan verzoeker op dat moment toch niet zijn geweest als hij daarna opnieuw twee maanden op vrij voeten kon en mocht leven.

Het is pas nadat werd vastgesteld dat verzoeker méér dan drie jaar uitvoerbare straffen had, dat hij opnieuw gevangen werd genomen op 25 november 2020.

Pas daarna werd door de Burgemeester van Stad Kortrijk gevraagd aan DVZ om een beëindiging van het verblijf in overweging te nemen.

Verzoeker betreft geen actuele bedreiging meer.

Ernstig

Nogmaals, verzoeker wenst zijn strafverleden niet te vergoelijken, doch er dient te worden vastgesteld dat de misdrijven van verzoeker zich zo goed als allemaal situeren in de slagen en verwondingen, diefstallen en misbruik van vertrouwen.

Met alle respect dient te worden gesteld dat dit niet de allerswaarste misdrijven zijn uit het strafwetboek. Bovendien is er een overduidelijke link tussen het middelenmisbruik van verzoeker en de gepleegde misdrijven.

Betreffende de feiten die door verwerende partij naar voor worden gebracht na de laatste strafrechtelijke veroordeling kan alleen maar worden vastgesteld dat het openbaar ministerie deze klaarblijkelijk niet ernstig genoeg heeft geacht voor een nieuwe correctionele dagvaarding.

11. Verzoeker dient vast te stellen dat verwerende partij klaarblijkelijk de wijziging van de strafcategorie van verzoeker heeft aangegrepen om het verblijf van verzoeker te beëindigen zonder na te gaan, laat staan afdoende te motiveren of aan de ernstige redenen van openbare orde is voldaan. Verzoeker meent dat hier een schending voorligt van artikel 22, §1, 1° Vreemdelingenwet en het materieel motiveringsbeginsel.

12. In die zin is verzoeker van oordeel dat verwerende partij misbruik heeft gemaakt van haar beleidsvrijheid door nu pas een beëindiging van het verblijf door te voeren terwijl de maatschappij door de gevangenschap van verzoeker in wezen afdoende is beschermd. De beslissing van verwerende partij is kennelijk onredelijk.

13. Daarnaast meent verzoeker dat de evenredigheid tussen de bestreden beslissing en de actuele situatie van verzoeker ver te zoeken is. De strafcategorie van verzoeker zorgt er nu net voor dat verzoeker - voor het eerst - van binnen de gevangenis actief kan werken aan zijn reclassering in de maatschappij. Door het verblijf nu plots te beëindigen wordt verzoeker deze kans ontnomen. Het evenredigheidsbeginsel is geschonden."

2.1.2. Na het geven van theoretische beschouwingen over artikel 22, §1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur die verzoeker als geschonden ervaart, stelt verzoeker in essentie dat zijn gedrag heden geen werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor de samenleving.

Artikel 22, §1, 1°, van de Vreemdelingenwet stelt:

"§ 1. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende van de Vreemdelingenwet onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :
1° de gevestigde onderdaan van een derde land"

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

Het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520).

2.1.3. Meer concreet voert verzoeker aan dat hij nog tot 9 augustus 2023 in de gevangenis moet verblijven. Hij is bezig met zijn reclassering en het afkicken van alcohol en drugs. Gelet op zijn gevangenschap vormt hij geen werkelijke bedreiging voor de samenleving. De laatste veroordeling dateert van 3 september 2019 voor feiten van 8 juli 2019. Dit is “*bijna twee jaren geleden*” zodat er geen sprake is van een actuele bedreiging. Verzoeker werd pas gevangen genomen op 25 september 2020. Drie dagen nadien werd hij in strafonderbreking geplaatst in afwachting van een enkelband. Hieruit besluit verzoeker dat hij geen groot gevaar kan vormen nu hij twee maanden op vrije voeten kon en mocht leven. Het is pas nadat vastgesteld werd dat hij meer dan drie jaren uitvoerbare straffen had, dat hij opnieuw gevangen werd genomen op 25 november 2020. Pas daarna werd de eerste bestreden beslissing genomen. Van groot gevaar of van een actuele bedreiging is geen sprake. Verzoeker vervolgt dat de misdrijven die hij pleegde niet de allerzwaarste zijn. Deze misdrijven zijn gelinkt aan het “*middelemisbruik*” van verzoeker. De feiten, gepleegd na de laatste veroordeling, hebben niet geleid tot een nieuwe correctionele dagvaarding.

2.1.4. De redenering van verzoeker kan niet gevolgd worden. Verzoeker gaat voorbij aan de lange lijst van gepleegde misdrijven, zelfs na veroordelingen waaronder diefstallen (waaronder braak, inklimming of valse sleutels) met wettelijke herhaling, afpersing met verzwarende omstandigheid, opzettelijke vernielingen, gebruik van valse geschriften, opzettelijke slagen en verwondingen (meermaals), gebruik van nagemaakte of vervalste biljetten aan toonder, wettelijke herhaling van inbraak met opzettelijke schade te hebben toegebracht. Het volstaat te verwijzen naar de lange opsomming gedurende vele jaren van de diverse gepleegde misdaden, zoals correct weergegeven in de bestreden beslissing, lijst niet weerlegd of betwist door verzoeker.

In de bestreden beslissingen wordt allerminst kennelijk onredelijk vastgesteld dat verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Geheel terecht wordt benadrukt dat de gedragingen van verzoeker getuigen van een gebrek aan normbesef, een gewelddadige, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. Ook wordt terecht aangehaald dat uit de resem aan veroordelingen duidelijk blijkt dat de verzoeker geen lessen trekt uit zijn veroordelingen en dat hij de ernst van zijn daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat zijn gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Verzoeker is hardleers en de straffen die hij in het verleden onderging weerhielden hem niet om misdadig gedrag te blijven aanhouden.

Bovendien gaat het niet om lichte misdrijven maar ernstige feiten waaronder ook drugsfeiten en opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg.

De Raad merkt op dat artikel 22, §1, van de Vreemdelingenwet niet vereist dat enkel het plegen van de “*allerzwaarste*” misdrijven in aanmerking komen voor haar toepassing.

De verwerende partij kan gevolgd worden in haar volgende opmerking in haar nota met opmerkingen:

“Het loutere feit dat verzoekende partij de door haar begane inbreuken minimaliseert, volstaat evident niet om de gedegen motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Integendeel, dit bevestigt de door de Staatssecretaris gedane vaststelling ‘dat verzoekende partij de ernst van haar daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijn te begrijpen dat haar gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is’. De door verzoekende partij gepleegde feiten kunnen bezwaarlijk als relatief ernstige inbreuken worden beschouwd. Verzoekende partij pleegde herhaaldelijk feiten van diefstal met geweld of bedreiging, drugsfeiten en opzettelijke verwondingen of slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg. Het spreekt voor zich dat deze feiten ernstig zijn en dat de handelingen van verzoekende partij wijzen op een gevaarlijke en agressieve ingesteldheid waarbij geen enkel respect wordt getoond voor andermans eigendom of voor de fysieke en psychische integriteit van anderen.”

Verzoeker stelt ten onrechte dat de gepleegde feiten niet actueel zijn. De Raad volgt het volgende motief in de bestreden beslissingen:

“Het gedrag dat u reeds heel lang vertoont, getuigt overduidelijk van een totaal misprijzen van andermans fysieke en psychische integriteit, alsook andermans bezit, een gebrek aan normbesef, een gewelddadige, oneerlijke ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. Uit de feiten blijkt een asociaal, onbetrouwbaar en gewelddadig karakter. Uw alcohol- en drugsverslaving in combinatie met uw agressieve ingesteldheid maken dat u gevaarlijk uit de hoek kan komen. De vaststellingen dat u voor u in België kwam wonen reeds veelvuldig in contact

kwam met de Nederlandse Justitie, dat u sinds u in België verblijft reeds 11 keer correctioneel veroordeeld werd voor een veelheid aan criminele feiten en dat de politie zeer vaak diende tussen te komen bij incidenten waarbij u betrokken was, wijst er voorts op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Het risico dat u ook in de toekomst weer strafbare feiten zal plegen, is te groot. Zoals gezegd liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u uw verslavings- en agressieproblematiek inmiddels onder controle heeft. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”

Verder is het nogal wies dat verzoeker tijdens de gevangenschap geen strafrechtelijke feiten pleegt. Het gevangenschap en poging tot reclassering maakt niet dat de gedragingen van verzoeker geen actueel gevaar vormen voor de samenleving. Immers, eerdere veroordelingen hebben niet geleid tot een verbetering van zijn gedrag. Het loutere tijdsverloop in de gevangenis maakt niet dat er geen actueel gevaar bestaat. Verzoeker verblijft opnieuw in de gevangenis sedert 25 november 2020 en er mag aangenomen worden dat geen misdrijven gepleegd worden tijdens een gevangenschap.

De volgende redenering van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen is correct:

“Waar verzoeker nog stelt dat hij zelfs in strafonderbreking werd geplaatst in afwachting van een enkelband, doch dat werd vastgesteld dat hij méér dan drie jaar uitvoerbare straffen had, verduidelijkt verweerder dat een straf ‘een leed is dat door de rechterlijke macht wordt opgelegd als een sanctie voor een misdrijf’ (HvC, 14 juli 1924, Pas., 1924, I, 473). De straffen uit het Strafwetboek dienen meerdere doelen, waaronder vergelding, het geven van uiting aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, het bevorderen van probleemoplossing en herstel van de door het misdrijf berokkende schade en het bevorderen van de maatschappelijke integratie van de dader (zie I. AERTSEN, “Strafdoelen en sancties: voorstellen van de commissie straftoemeting” in D. VAN DAELE en I. VAN WELZENIS (eds.), Actuele thema’s uit het strafrecht en de criminologie, Leuven, Universitaire Pers, 2004, 21.).

Bij de strafmaat houdt de correctionele rechter met meerdere factoren rekening (inz. de ernst van de feiten en het gerechtelijk verleden) (K. BEYENS, Straffen als sociale praktijk. Een penologisch onderzoek naar straftoemeting, Brussel, VUBPress, 2000, 37-38.).

Na bepaling van de strafmaat volgt de (relatief autonome) fase van de strafuitvoering, waarbij elke dader een persoonlijk parcours doorloopt.

Het is daarbij belangrijk aan te stippen dat een dader einde straf de gevangenis kan en mag verlaten, en dit ongeacht het al dan niet bestaan van een risico op recidive. Enkel voor daders die ter beschikking van de strafuitvoeringsrechtbank zijn gesteld (quod non in casu), geldt dat de maatschappij verdere bescherming kan genieten.

Strafrechtelijke sanctionering en strafuitvoering garanderen derhalve niet dat de dader einde straf niet langer een gevaar voor de maatschappij vormt, en alleen al om die reden missen de overwegingen van de verzoekende partij grondslag.

Verzoekende partij slaagt er niet in om de door de Staatssecretaris gedane vaststellingen te weerleggen.

De verweerder merkt op dat de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat diende te worden besloten tot de beëindiging van het verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.”

Waar verzoeker nog opmerkt dat geen nieuwe dagvaarding volgde voor de feiten, gepleegd na de laatste veroordeling, merkt de Raad op dat een nieuwe dagvaarding niet noodzakelijk is voor de vaststelling dat verzoeker wederom geen lessen heeft getrokken uit zijn verleden.

Nu de bestreden beslissingen kennelijk redelijk zijn genomen, maakt verzoeker de schending van het redelijkheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel en van artikel 22, §1, 1°, van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk. Verder volstaat de vaststelling dat de feitenvinding juist is en een correcte beoordeling door de verwerende partij werd verricht.

2.1.5. Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In wat een tweede middel kan genoemd worden, voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Dit middel licht toe:

“12. Artikel 8 EVRM voorziet in een recht op eerbiediging van het privé-familie - en gezinsleven.

Paragraaf twee van dit artikel duldt geen inmenging door de overheid behalve indien aan volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- *de maatregel moet in de wet voorzien zijn;*
- *de maatregel moet conform zijn aan het nagestreefde doel;*
- *de maatregel moet noodzakelijk zijn voor een democratische samenleving;*

De laatste voorwaarde betekent dat de maatregel gerechtvaardigd dient te zijn door een imperatief sociaal belang en evenredig met het wettelijk nagestreefde doel.

Verzoeker vordert op grond van een schending van artikel 8 EVRM de schorsing en de vernietiging van de bestreden beslissing.

13. De beëindiging van het verblijfsrecht, het bevel om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod van maar liefst 10 jaar is disproportioneel ten aanzien van verzoeker.

Bij het onderzoek van de proportionaliteitsvereiste moeten verschillende elementen in overweging worden genomen (EHRM nr.52206/99, 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk) :

- *de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor verzoeker werd veroordeeld;*
- *zijn familiale - en privésituatie;*
- *de belangen van zijn kind.*

Er dient aldus een belangenafweging gemaakt tussen enerzijds de bescherming van de openbare orde en de maatschappij en anderzijds de essentiële mensenrechten van verzoeker.

14. DE AARD EN DE ERNST VAN DE STRAFBARE FEITEN WAARVOOR VERZOEKER WERD VEROORDEELD - De bestreden beslissing vermeldt dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden. Het is inderdaad zo dat verzoeker een aanzienlijk strafblad heeft. Vooreerst dient te worden gezegd dat alle veroordelingen dateren van feiten van bijna twee jaar geleden. Daarnaast is verzoeker nooit tot een zware straf (> 12 maanden) veroordeeld en zijn de strafbare feiten enerzijds (diefstal, opzettelijke slagen en verwondingen,...) te wijten aan de benarde, penibele situatie (opgegroeid zonder vader, slechte vrienden, geen vast inkomen,...) waarin verzoeker gedurende een ganse tijd heeft verkeerd in combinatie met middelenmisbruik en anderzijds (slagen en verwondingen) aan de woelige relatie met de ex-echtgenote van verzoeker.

Zoals hierboven reeds gesteld werkt verzoeker aan zijn reclassering vanuit de gevangenis en heeft hij een vaste relatie van waaruit hij wordt gesteund. Verzoeker is van oordeel dat er op dit moment geen sprake is van een ernstig en actueel risico van een nieuwe schending van de openbare orde.

15. ZIJN FAMILIALE -EN PRIVÉSITUATIE- Verzoeker heeft op drieërlei vlak een privé - en gezinsleven.

Ten eerste heeft verzoeker een zoon uit een vorige relatie. Artikel 8 EVRM houdt ook de relatie ouder-kind in (EHRM nr.55597/11 28 juni 2011, Nunez/noorwegen). De belangen van de zoon van verzoeker moeten mee in overweging worden genomen bij de belangenafweging ((EHRM nr.55597/11 28 juni 2011, Nunez/noorwegen, EHRM nr.38058/09 14 juni 2011, Osman/Denemarken). Indien de bestreden beslissing wordt ten uitvoer gelegd dan staat vast dat de zoon van verzoeker minstens gedurende tien jaar, doch waarschijnlijkheid gedurende zijn ganse leven zal moeten opgroeien zonder vader, dit terwijl het kind gedurende zijn eerste levensjaren een normaal contact had met verzoeker als vader. Het is evident dat de bestreden beslissing geen enkele rekening heeft gehouden met de belangen van het

kind, terwijl op basis van artikel 3 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (20 november 1989) de belangen van het kind te allen tijde te dienen tē primeren bij maatregelen betreffende kinderen.

Dat verzoeker op heden geen of nauwelijks contact heeft met zijn zoon is correct, doch dit betekent niet dat er in het geheel geen sprake zou zijn van een gezinsleven met zijn zoon, temeer, en nogmaals, verzoeker vanuit de gevangenis zinnens is dit contact opnieuw op te bouwen.

Het zal verwerende partij echter niet onbekend zijn dat dit sowieso al geen gemakkelijke situatie is, maar dit ingevolge de geldende coronamaatregelen alsmede ingevolge de afstand Meneer-Merksplas uiterst moeilijk is.

Ten tweede. Verzoeker heeft al enige tijd een vaste relatie met mevrouw M. D. Uit de eerlijke brief van mevrouw D. blijkt dat zij op de hoogte was van het crimineel verleden van verzoeker die aldus open kaart heeft gespeeld. Blijkens het schrijven van mevrouw D. heeft verzoeker onmiskenbaar positieve kwaliteiten.

Het spreekt voor zich dat tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing abrupt een einde zal maken aan dit prille liefdesgeluk waarvoor verzoeker bereid is zijn leven te beteren. Het is een utopie te stellen dat een lange afstandsrelatie gedurende 10 jaar in leven gehouden kan worden, zelfs niet indien mevrouw D. verzoeker zou gaan bezoeken. Één en ander kan redelijkerwijs ook niet van mevrouw D. verwacht worden gezien zij in België haar leven zal opbouwen.

Ten derde. Last but not least heeft verzoeker evident een gezinsleven met zijn moeder en zijn twee jongere halfbroers. Verzoeker is de oudste zoon, de eerstgeborene, en betekent veel voor zijn moeder. Het hoeft niet uitgelegd te worden dat het moederhart zal breken indien de bestreden beslissing zou worden ten uitvoer gelegd. Ook met de jongere halfbroers heeft verzoeker altijd een goed contact gehad. Het is natuurlijk al te kort door de bocht om te stellen dat er geen gezins- en familielevens (meer) zou zijn omdat de moeder en halfbroers nog niet op bezoek zijn gekomen in de gevangenis. Zoals gezegd spelen de coronamaatregelen en de afstand daarin een doorslaggevende rol.

16. DE NOODZAKELIJKHEID-In tegenstelling tot verwerende partij is verzoeker van oordeel dat de inmenging in het privé-leven van verzoeker disproportioneel is.

Verzoeker verblijft al sinds 2008 in België en heeft hier zijn leven uitgebouwd. Het 'herkomstland' is verzoeker zo goed als onbekend. Verzoeker spreekt en schrijft de taal niet of nauwelijks en heeft er geen familie laat staan vrienden.

Verzoeker zal reddeloos verloren indien hij zou teruggaan naar Marokko. België is de enige en echte thuis van verzoeker. Verzoeker vraagt nog een allerlaatste kans om zich te kunnen bewijzen ten aanzien van de maatschappij."

2.2.2. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven.

In dit geval is de toepassing van de bestreden beslissing wettelijk voorzien door middel van artikel 22 van de Vreemdelingenwet en beantwoordt zij aan de nood om de samenleving te beschermen. Door de ernst van de gepleegde misdrijven en het veelvuldig karakter ervan is de genomen beslissing noodzakelijk voor de samenleving. De aard en de ernst van de strafbare feiten zijn gedetailleerd beschreven in de bestreden beslissing. Het gegeven dat verzoeker nooit zou veroordeeld zijn tot een gevangenisstraf van meer dan 12 maanden, maakt niet dat de gepleegde misdrijven niet ernstig zijn,

mede gelet op het aantal en het herhaald karakter ervan. Of deze al dan niet gepleegd zijn in combinatie met “*middelenmisbruik*”, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Ook werd het familiaal leven en het privéleven van verzoeker nagegaan.

De Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoeker een beschermingswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven, dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (EHRM 31 oktober 2002, *Yildiz/Oostenrijk*, § 34; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk (GK)*, § 61).

De Raad wijst erop dat artikel 8 van het EVRM enkel effectief beleefde nauwe persoonlijke banden beoogt. De bescherming die deze bepaling biedt, heeft hoofdzakelijk betrekking op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 94). Dit gezin is beperkt tot de ouders en de kinderen, en kan slechts zeer uitzonderlijk worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin.

Verzoeker meent dat zijn gezinsleven is geschonden omdat geen rekening is gehouden met zijn zoon uit een vorige relatie. Verzoeker erkent evenwel in het middel dat heden hij “*geen of nauwelijks contact heeft met zijn zoon*”. Een gedegen opbouw en herstel van de relatie met zijn zoon blijkt niet.

De bestreden beslissingen melden over deze relatie:

“Van 03.08.2009 tot 12.04.2016 was u gehuwd met E. B. B. (geboren te Laaroui-B-Bouyahie op 16.09.1992, C- kaart geldig tot 14.03.2024, Marokkaanse nationaliteit). Uit jullie relatie werd één zoon geboren: R. A. (geboren op 06.06.2012 te Menen, identiteitsbewijs voor kinderen geldig tot 01.02.2023, Marokkaanse nationaliteit). Sinds 12.10.2016 staat u niet meer officieel ingeschreven bij uw ex-echtgenote en uw zoon. Uw relatie met mevrouw E. B. is niet langer van dien aard dat zij onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) valt. Op het moment van de redactie van onderhavige beslissing ontving u nog geen bezoek van uw zoon in de gevangenis.

Het bestaan van een gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (cf. EHRM (GK) 2 november 2010, Çerife Yigit/Turkije, § 93 en EHRM (GK) 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150; zie ook EHRM 13 juli 2000, Scozzari en Giunta/Italië, § 221; EHRM 27 april 2000, L./Finland, § 101; EHRM 13 juni 1979, Marckx/België, § 45). Bijgevolg moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (zie EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland, § 150). Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) blijkt dat een kind dat wordt geboren uit een gehuwd of samenwonend koppel, ipso iure deel uitmaakt van dit gezin en dat bijgevolg vanaf de geboorte, en door het loutere feit ervan, een band ontstaat tussen dit kind en zijn ouders die een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM uitmaakt (EHRM (GK) 2 november 2010, Çerife Yigit/Turkije, § 94; EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 21 december 2001, Sen/Nederland, § 28; EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 28 november 1996, Ahmut/Nederland, § 60; EHRM 19 februari 1996, Gül/Zwitserland, § 32; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30; EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44-45). De gezinsband tussen een ouder en zijn minderjarig kind wordt in principe verondersteld. De (echt)scheiding van de ouders maakt geen einde aan deze als gezinsleven geldende natuurlijke band tussen ouder en kind (EHRM 26 mei 1994, Keegan/Ierland, §§ 44 en 50; zie ook Europese Commissie voor de Rechten van de Mens (hierna: ECRM) 13 juli 1987, Irien/Bondsrepubliek Duitsland), ook niet ten aanzien van de ouder die hierdoor niet langer samenwoont met het kind (EHRM 11 juli 2000, Ciliz/Nederland, § 59; EHRM 21 juni 1988, Berrehab/Nederland, § 21). Om het bestaan van een beschermingswaardig gezinsleven vast stellen, is de samenwoning van de ouder met het minderjarig kind aldus niet noodzakelijk; wel moeten factoren aanwezig zijn die maken dat de relatie tussen de betrokken ouder en het minderjarig kind voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren (EHRM 8 januari 2009, Joseph Grant/Verenigd Koninkrijk, § 30; EHRM 27 oktober 1994, Kroon/Nederland, § 30).

U legt naast een geboorteakte, een aantal foto's van uw zoon alsook een aantal overschrijvingen van het OCMW van Kortrijk aan de Dienst voor Alimentatievorderingen (DAVO) te Kortrijk voor (maanden december 2019 tot juni 2020). In uw schrijven toegevoegd aan uw hoorrecht geeft u m.b.t. uw zoon aan

dat u een zware scheiding had en uw zoon niet zag; dat u er wil zijn voor hem; dat u voor uw zoon via DAVO moet betalen; dat u hem niet veel ziet in uw leven; dat u hem graag wil grootbrengen; dat u hem nog veel moet leren; dat hij u hard nodig heeft dat u weet hoe het is om zonder vader op te groeien; Er kan opgemerkt worden dat de Dienst voor Alimentatievorderingen pas ingeschakeld wordt wanneer onderhoudsgeld niet wordt betaald, u kwam dus duidelijk uw verplichtingen niet na. U gaf zelf ook aan meerdere jaren als dakloze te hebben geleefd, daarnaast blijkt dat u al heel lang kampt met drugs-, drank- en agressieproblemen, dan is het uiteraard moeilijk een standvastige relatie te onderhouden met een klein kind. U legt verder geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonst of en hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw zoon. U toont niet aan of u deelt in de beslissingen over zijn opvoeding, hoe u contact met hem onderhoudt, of er een bezoekenregeling is, of u hem regelmatig belt, et cetera. Er liggen momenteel geen sluitende bewijzen voor die aantonen dat er nog steeds een hechte band zou bestaan tussen u en uw zoon. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat jullie relatie nog steeds als effectief gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM te beschouwen is. Het feit dat u een zoon had, heeft u niet aangezet tot een gedragswijziging, integendeel u evolueerde van kwaad naar erger. Dit getuigt allerm minst van verantwoordelijkheid tegenover uw zoon, zoals van het ouderlijk gezag zou mogen verwacht worden. In het schrijven van de Burgemeester van Kortrijk kan gelezen worden:

“R. C. is wettelijk gescheiden en heeft een zoon uit een vorige relatie die voltijds bij de moeder leeft. Die moeder duikt onder voor haar ex-echtgenoot en wil geenszins dat het kind in contact komt met de vader.”

Indien er van uit gegaan zou worden dat aangetoond werd dat de relatie tussen u en uw zoon voldoende standvastig is om de facto gezinsbanden te creëren, quod non, kan opgemerkt worden dat uit het tweede lid van artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die u dan zou kunnen doen gelden, er zijn, zoals supra reed aangetoond, immers ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarig kind heeft hoe dan ook niet dezelfde ontwrichtende impact op diens leven als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kind, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft vanuit het land waarnaar de ouder zal worden uitgewezen en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Ünur/Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant/het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur/Het Verenigd Koninkrijk). Het is niet onredelijk aan te nemen dat uw zoon inmiddels reeds gewend is aan uw afwezigheid als vader. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en/of internet vanuit het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw zoon mits begeleiding van een volwassene of indien hij wat ouder is u niet zou kunnen opzoeken daar waar u zich zal vestigen. Het is niet omdat de relatie met uw ex-echtgenote niet goed is, dat voorgaande onmogelijk zou zijn. Uw ex-echtgenote is tevens uw stiefzus, mogelijks kan uw moeder of stiefvader uw zoon begeleiden om u te komen bezoeken. Dat, indien u het contact wenst te herstellen of te intensiveren, dit moeilijker zal verlopen wanneer u geen recht op verblijf in België meer heeft, is enkel en alleen te wijten aan uw eigen gedrag. U kan ook vanuit het buitenland onderhoudsgeld betalen middels overschrijvingen. Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)).”

De volgende opmerking van de verwerende partij is derhalve correct:

“De verzoekende partij voert nog aan dat de de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met het hoger belang van het minderjarige kind.

Opnieuw moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij een zeer beperkte lezing geeft aan de bijzonder uitgebreide motivering van de bestreden beslissing. Eenvoudig nazicht van de motieven van de bestreden beslissing leert immers dat door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op gedegen wijze rekening werd gehouden met de impact van de bestreden beslissing op het minderjarige kind.

De bestreden beslissing maakt in dit kader melding van de volgende elementen:

- Verzoeker gaf zelf aan dat hij voor zijn zoon via DAVO moet betalen. DAVO wordt pas ingeschakeld wanneer het onderhoudsgeld niet wordt betaald. Verzoeker kwam dus duidelijk zijn verplichtingen niet na.
- Verzoeker gaf zelf aan dat hij meerdere jaren dakloos was en dat hij al heel lang kampt met drugs-, drank-, en agressieproblemen. Dan is het uiteraard moeilijk om een standvastige relatie te onderhouden met een klein kind.
- Verzoeker legt geen enkel bewijs voor dat aantoonde of en hoe hij invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met zijn zoon. Hij toont niet aan dat hij deelt in de beslissingen over zijn opvoeding, hoe hij contact met hem onderhoudt, of er een bezoeksregeling is, of hij hem regelmatig belt, etc.
- Uit het schrijven van de burgemeester van Kortrijk, dat deel uitmaakt van het administratief dossier, blijkt dat de moeder van het kind ondergedoken leeft voor verzoeker en geenszins wil dat het kind in contact komt met verzoeker.
- De uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarig kind heeft niet dezelfde ontwrichtende impact op diens leven als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn kind.
- Het is niet onredelijk om aan te nemen dat de zoon inmiddels gewend is aan de afwezigheid van verzoeker.
- Uit niks blijkt dat verzoeker ook maar enig contact onderhoudt met het kind.
- ...

Overigens moet in dit kader worden herhaald dat het loutere feit dat de uitoefening van het gezins- en familieleven bemoeilijkt wordt, geen afdoende grond is om te besluiten tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Terecht wordt hieromtrent in de bestreden beslissing uitdrukkelijk overwogen dat dit een louter gevolg is van het eigen misdadig gedrag van de verzoekende partij, zodat het weinig ernstig is dat de gevolgen van de bestreden beslissing op heden aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie ten kwade worden geduid.”

De bestreden beslissingen vinden steun in het administratief dossier.

Verzoeker houdt staande dat hij een vaste relatie heeft met M.D. Uit een brief van deze dame blijkt dat zij op de hoogte is van het misdadig gedrag van verzoeker. Verzoeker stelt zelf in het verzoekschrift dat er sprake is van “*prille liefdesgeluk*” dat een einde kent in het geval van een lange afstandsrelatie. Hij geeft aan dat van zijn partner niet kan verwacht worden dat zij haar leven niet in België zal opbouwen.

Verzoeker geeft aan dat hij nog tot 9 augustus 2023 in de gevangenis zal moeten blijven. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat zijn nieuwe partner hem niet kan vervoegen indien hij het land verlaat. Verzoeker reikt enkel zeer vage beweringen aan die niet aantonen dat de relatie met zijn partner, zo al duurzaam, niet kan blijven bestaan of ook niet elders kan verder bestaan.

Met het vaag betoog weerlegt de verzoeker de volgende motieven in de bestreden beslissingen niet:

“U verklaarde een duurzame relatie te hebben met D. M. (geboren op 10.03.1997 te Jette, Belgische nationaliteit). Zij bevestigde een relatie met u te hebben in een toegevoegd schrijven. Daarnaast werden ook een aantal foto's en brieven die ze aan u schreef, voorgelegd. Zij bezoekt u regelmatig in de gevangenis en u gaf aan dagelijks met haar te bellen vanuit de gevangenis alsook elkaar vaak te schrijven. Jullie geven beiden aan de intentie te hebben na uw vrijstelling te gaan samenwonen en zelfs huwelijksplannen te hebben.

Zoals supra reeds aangegeven, kende jullie relatie, ondanks het gegeven dat jullie tot noch toe nooit langdurig samengewoond hebben (jullie stonden nooit officieel op eenzelfde adres ingeschreven), reeds een turbulent verloop en werd de politie al meermaals ingeschakeld ten gevolge van problemen tussen jullie. Op 18.04.2020 vertelde D. M. u in bijzijn van de politie dat zij jullie relatie als voltooid zag (PV nummer: .../20) en op 10.10.2020, amper 6 maanden geleden, legde zij nog klacht tegen u neer wegens opzettelijke beschadigingen en gaf zij aan te vrezen dat nog steeds niet tot u doorgedrongen was dat zij u niet meer wilde zien (PV nummer. .../20 d.d. 10.10.2020). De vraag of jullie relatie weldegelijk een dergelijk duurzaam en stabiel karakter heeft zodat zij onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) valt, kan gezien deze elementen terecht gesteld worden.

Zelfs indien onomstotelijk aangetoond zou zijn dat uw relatie met D. M. van dien aard is dat ze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM zou vallen, quod non, wordt op geen enkele manier aangetoond dat er onoverkomelijke hinderpalen zouden bestaan die de voortzetting van uw relatie met D. M. buiten België verhinderen, evenmin blijkt dat u deze relatie enkel in België verder zou kunnen zetten. Het loutere feit dat zij enige moeilijkheden zou kunnen ondervinden, volstaat niet. Mevrouw geeft in haar schrijven zelf aan dat zij al van bij aanvang van jullie relatie op de hoogte was van uw criminele verleden. Ze had dan ook kunnen vermoeden dat uw volgehouden crimineel gedrag mogelijkerwijze gevolgen zou hebben voor een (toekomstig) gezinsleven. Uiteraard kan D. M. er ook voor kiezen in België te blijven en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Marokko of een andere plaats waar u zou verblijven. Zij kan België immers vrijelijk in- en uitreizen. Dat het uitbouwen van een gezinsleven bemoeilijkt wordt door een beëindiging van uw verblijf in België, is enkel en allen te wijten aan uw volgehouden crimineel gedrag en het gevaar dat daardoor van u uitgaat. Nogmaals wordt er op gewezen dat het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezins- en familieleven niet absoluut is en dat een inmenging mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren.”

Verzoeker benadrukt nog dat hij een gezinsleven heeft met zijn moeder en zijn twee jongere halfbroers. Als oudste zoon betekent hij veel voor het gezin.

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt dat, hoewel een gezinsband tussen ouders en minderjarige kinderen verondersteld wordt, dit niet geldt in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen enkel beschermd wordt door artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de normale affectieve banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, *Mokrani/Frankrijk*, § 33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, *K.M./Zwitserland*, § 59). De Raad wijst erop dat artikel 8 van het EVRM enkel effectief beleefde nauwe persoonlijke banden beoogt. De bescherming die deze bepaling biedt, heeft hoofdzakelijk betrekking op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 94). Dit gezin is beperkt tot de ouders en de kinderen, en kan slechts zeer uitzonderlijk worden uitgebreid naar andere naaste familieleden (waaronder broers) die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin. Het EHRM oordeelt ook dat ‘de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 van het EVRM zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden’ (EHRM 13 februari 2001, *Ezzouhdi/Frankrijk*, § 34; EHRM 10 juli 2003, *Benhebba/Frankrijk*, § 36).

De bestreden beslissingen stellen correct:

*“U verwees in uw hoorrecht ook naar de aanwezigheid van uw moeder (E. M. O., geboren te El Hoceima op 01.01.1965, E+ kaart geldig tot 14.03.2024, Nederlandse nationaliteit), uw stiefvader (E. B. M., geboren op 12.03.1970 te Beni Bouyahie, Belgische nationaliteit sinds 13.02.2020) en twee halfbroers (E. B. S., geboren te 's-Gravenhage op 18.12.2000, E+ kaart geldig tot 19.07.2023, Nederlandse nationaliteit; E. B. H., geboren te 's-Gravenhage op 2&08.2003, Belgische nationaliteit sinds 13.02.2020) in België. Tijdens uw huidige detentie kreeg u nog geen bezoek van één van deze familieleden. U legde wel een schrijven van uw moeder voor alsook enkele foto's van uw familie. De relatie tussen (stiefouders en meerderjarige kinderen en tussen (halfbroers valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, *Mokrani/Frankrijk*, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, *K.M./Zwitserland*, § 59). Uit uw administratief dossier en uit de door u voorgelegde documenten blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en één van de vermelde familieleden. Sinds 12.04.2010 stond u niet meer officieel ingeschreven op eenzelfde adres als uw moeder, stiefvader en halfbroers. De aanwezigheid van uw familie heeft u er trouwens niet van kunnen weerhouden u steeds opnieuw te misdragen. Uit de omstandigheid dat u na uw vrijstelling uit de gevangenis mogelijks bij uw moeder zou kunnen gaan wonen (dat geeft u aan in uw schrijven), kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en uw moeder worden afgeleid. Bovendien kunnen zij u vanuit België ook steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Uw familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u daar waar u zich zal vestigen alsook*

middels de moderne communicatiemiddelen. Dat uw contact met hen moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen. Uw leeftijd (35) laat In beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Er worden een aantal documenten voorgelegd waaruit blijkt dat uw moeder kampt met een aantal medische problemen en dat zij als invalide +66% arbeidsongeschikt is. Uit de voorgelegde documenten blijkt geenszins dat uw aanwezigheid en/of hulp noodzakelijk is voor uw moeder. Bovendien heeft zij haar echtgenoot en twee andere zonen die haar indien nodig kunnen bijstaan. Daarnaast bestaan er diverse diensten die thuishulp aanbieden. Met de voorgelegde documenten wordt evenmin aangetoond dat uw moeder niet zou kunnen reizen en u niet zou kunnen bezoeken daar waar u zich zou vestigen wanneer u niet langer in België mag verblijven. Meer nog, in een doktersbriefje d.d. 01.02.2021 wordt vermeld dat zij die week naar Marokko zal reizen om haar zieke vader te bezoeken.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.”

Dergelijke bijzondere banden zijn in dit geval niet aangetoond. Ook blijkt niet dat tijdens de gevangenschap er contacten zijn geweest tussen verzoeker en diens moeder en halfbroers.

Verder geeft verzoeker geen aanwijzingen die ertoe leiden te besluiten dat de bestreden beslissing disproportioneel is genomen. Verzoeker beweert dat hij de Marokkaanse taal niet of nauwelijks kent en geen vrienden of kennissen heeft in het herkomstland. Dit is niet geloofwaardig nu verzoeker stelt geboren te zijn op 28 augustus 1985 en niet betwist dat hij pas in 2008 naar België kwam. Verzoeker was meerderjarig als hij naar België kwam en heeft zijn jeugd volledig doorgebracht in Marokko en in Nederland.

Verzoeker houdt voor dat hij in het herkomstland geen kennissen of vrienden heeft. Evenwel toont verzoeker niet aan op welke wijze hij een beschermenswaardig privéleven heeft opgebouwd in België. Verzoeker stelt in zijn feitenrelaas dat hij *“(slechte) vrienden heeft gehad”* in België. Van enige grondige integratie in de maatschappij is geen sprake. Verzoeker maakt niet concreet wat zijn sociale leven in België is.

De volgende motieven van de bestreden beslissingen worden niet weerlegd:

“Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent in 2008, toen u 22 à 23 jaar oud was, vanuit Nederland naar België gekomen. Momenteel bent u 35 jaar oud, het grootste deel van uw leven bracht u dus buiten België door. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelde. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar uw herkomstland dan wel een derde land. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

De contacten met uw vrienden alhier kunnen via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft, onderhouden worden.

Hoewel u verklaarde slechts 4 maal naar Marokko teruggekeerd te zijn nadat u er vertrok, kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met

Marokko alwaar u geboren en tot uw 12e opgegroeid bent. U spreekt de taal en heeft er ongetwijfeld nog familie die u kunnen helpen bij uw herintegratie aldaar. U geeft aan geen Arabisch te kunnen lezen en schrijven maar aangezien u er tot uw twaalfde woonde kan toch aangenomen worden dat u er enige scholing kreeg en dus wel basiskennis heeft. Indien u de taal werkelijk niet kan lezen of schrijven, kan u dat leren. Het gegeven dat u de taal (matig) spreekt kan daarbij alleen maar in uw voordeel werken. U gaf dan wel aan geen familie te hebben in Marokko, zoals reeds vermeld, legde u eveneens een doktersbriefje d.d. 01.02.2021 van uw moeder voor waaruit blijkt dat zij naar Marokko zou gaan om haar zieke vader te bezoeken. Het is niet onredelijk aan te nemen dat haar vader (uw grootvader) niet de enige familie is die uw moeder (en bijgevolg u) nog heeft in Marokko. Hoe dan ook bent u inmiddels een volwassen man die zelfs zonder familie, opnieuw een kennissenkring en sociaal netwerk zou moeten kunnen uitbouwen in een ander land. Bovendien kan uw familie in België u, desgewenst, ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Marokkaanse samenleving, eventueel door financiële steun of door het aanspreken van familieleden en/of kennissen die zij nog zouden hebben in het herkomstland. Iemand van uw familie zou u eventueel zelfs tijdelijk kunnen vergezellen.

U legde een aantal loonbriefjes, inschrijvingsbewijzen bij de VDAB, een CV, een arbeidsovereenkomst, jobsuggesties, loopbaangegevens, bewijzen van cursussen die u volgde en dergelijke voor. Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt hebt, bereid bent te werken in de toekomst en enkele cursussen volgde, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Trouwens, voor zover u een reële kans zou maken op de Belgische arbeidsmarkt zou toch mogen verwacht worden dat u intussen duidelijke economische banden zou hebben opgebouwd en zou kunnen buigen op een duidelijk werkverleden. U kon immers reeds sinds 2009 deelnemen aan de arbeidsmarkt maar werkte vaker niet dan wel en u slaagde er nooit in een lang dienstverband aan te gaan bij werkgevers op de Belgische arbeidsmarkt. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Marokko, dan wel elders, geen job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien. De werkervaring die u in België opgedaan heeft, alsook de cursussen die u volgde, kunnen alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job elders.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.”

Deze motieven worden *in concreto* niet weerlegd.

De schending van artikel 8 van het EVRM is niet aangetoond.

2.2.3. Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN